МАТЕМАТИКА И БИБЛИЈА

Апсолутни математички докази о божанској надахнутости Библије

Иван Панин

МАТЕМАТИКА
И
БИБЛИЈА

Наслов оригинала:

Bible Numerics
by
Ivan Panin

Издаје: Центар за природњачке студије (ЦПС)
Превод и обрада: ЦПС
Штампа: Лион
Тираж: 1.000
Дистрибуција: ЦПС, 063/7704-265

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

239
22.013

ПАНИН, Иван
Математика и Библија : апсолутни математички докази о божанској надахнутости Библије / Иван Панин ; [превод ЦПС]. - Београд : Центар за природњачке студије (ЦПС), 2002. - 65 стр. ; 21cm

Тираж 1000.

ISBN 86-84245-03-2

COBISS-ID 101745164

МАТЕМАТИКА И БИБЛИЈА

Апсолутни математички докази о божанској надахнутости Библије

Иван Панин

Предговор

Од средине 19. века па све до данас, води се велика научна дебата по питању настанка света у коме живимо. Они који су били заинтересовани за ово питање могли су да се упознају са обиљем научних података који недвосмислено показују да овај свет има свог Творца и да никако није могао да настане сам од себе, случајним процесима, како тврди теорија еволуције.

Иако је савремени човек одушевљен развојем науке и технологије, довољно је отићи мало у природу и уверити се да су живи системи на много вишем нивоу сложености од било ког човековог научног "изума". Један најобичнији мрав је милијардама и милијардама пута сложенији систем од било код савременог модела аутомобила. Једна мува или комарац је чудо технологије у поређењу са било којим авионом или свемирским бродом. Информација записана у генима најпростије бактерије је небројено пута сложенија од било ког компјутерског програма. Укратко, системи које човек прави, уз помоћ своје "напредне технологије", показују се као изузетно прости и тривијални у поређењу са системима које проналазимо у природи.

И као што је очигледно да један компјутер или свемирски брод има свог конструктора, исто тако је очигледно да много сложенији системи, које проналазимо у природи, имају свог Конструктора. Из тог разлога, отац микробиологије, Луј Пастер, једном приликом је изјавио: "Ја сам толико проучавао природу да верујем у Бога као бретонски сељак, а да сам још мало више проучавао природу веровао бих у Бога као бретонска сељанка!" (Бретон је село у Француској познато по религиозним људима, а поготово женама.)

Када се уверимо да овај свет има свог Творца, следећи корак јесте да откријемо ко је тај Творац, и коначно, да га упознамо.

Било би нелогично да овај свет има свог Творца, а да Он ћути. Али, ако Он говори - где говори?

Ако прихватимо дефиницију науке - "наука је примењена логика" - онда коришћењем науке можемо да потврдимо да се Творац открива у књизи која се зове Библија. Библија је препуна историјских извештаја који могу научно да се тестирају. Нарочито је првих 11 поглавља Библије подложно научном тесту, пошто је у њима дат извештај о стварању света и драматичним догађајима који су се десили у првих 2.000 година од Стварања.

На тему научне оправданости Библије објављено је много књига и научних радова. (Неке од тих публикација могу се видети у каталогу на крају ове књиге.) Чињеница је, такође, да су људи који су поставили темеље науци, као што су били Њутн, Пастер, Мендел, Фарадеј, Кеплер и други, били религиозни и да су прихватали Библију као писано откривење самог Творца.

Пракса је показала да се данас веома мали број људи упушта у отворено одбацивање постојања Творца. Такође, све је мањи број научника који се усуђује да критикује библијски извештај, пошто је количина научних чињеница која подупире Библију заиста огромна.

Последња "одступница" оних који одбацују праву религију јесте оспоравање аутентичности Библије. Дакле, они признају да постоји Творац, да Библија јесте Његово писано откривење, али да текст Библије није потпуно поуздан, да је измењен током векова, и да Библија не може бити поуздан критеријум човекове моралности и односа према Творцу.

Циљ ове књиге је да покаже да је Писац Библије сачувао своје Писано Откривење, да је оно остало непромењено током много векова од како је написано, и да постоје "апсолутни математички докази" који то потврђују.

Пре него што кренемо у анализу ових математичких доказа, укратко ћемо се осврнути на "библиографски тест" који је такође веома важан у потврђивању аутентичности Библије.

Библија има у себи 66 књига. Неке од ових књига су писали исти аутори, тако да Библија има око 40 аутора. Чињеница је да данас не постоје оригинални документи које су писали аутори Библије. Зато се поставља важно питање: Пошто не поседујемо оригинална документа, да ли је наш садашњи текст заснован на веродостојним копијама? Другим речима, како знамо (а) да нису постојале измене или грешке у преписивању током година и (б)

да нису постојала тајна договарања (са циљем да се изврши превара) међу онима који су поседовали прве копије оригинала?

Библиографски тест одговара на неколико питања:

1. Колико постоји копија оригиналних докумената? Да бисмо отклонили сваку сумњу, неопходно је имати што више копија.

2. Колики је временски размак између писања оригинала и прве копије? Ако су прве копије које поседујемо написане више стотина година после оригинала, могло је доћи до многих промена за које нисмо знали. Кратки временски интервал повећао би сигурност у веродостојност копија.

3. Где су копије нађене? Ако су све копије дошле из једног места, аргумент у прилог завере је могућ. Међутим, ако су оне потекле из различитих места, удаљених географски и временом, завера је беспредметна.

4. Каква неслагања постоје међу копијама? Ако су копије докумената испуњене значајним разликама, онда није могуће тачно знати шта је аутор оригинала написао. Међутим, ако нема одступања или су она минорна (словне грешке и слично), онда је процес преписивања током година био веран оригиналу.

Који се одговори могу понудити на ова питања? Ако применимо библиографски тест на дела као што су *Галски ратови* од Јулија Цезара, *Историја* од Тацита или *Илијада* од Хомера, и онда га применимо на Библију (Стари и Нови завет), уочићемо невероватну разлику (видети табелу на следећој страни).

Уочићемо, најпре, да данас постоји преко 24.000 делимичних или комплетних копија Новог завета. Ниједан други документ из старих времена не долази ни близу тако великом броју копија. Хомерова *Илијада* је друга са свега 643 постојеће копије. Копије других старих класичних дела толико су ретке да би 20 копија био велики број за њих. Као додатак копијама Новог завета постоји преко 86.000 копија текстова Новог завета од стране раних црквених отаца. Кроз све те цитате цео Нови завет се може реконструисати из тог материјала који датира из времена које је краће од 200 година после Исусовог доласка.

Копије Новог завета нису супериорне само бројчано, већ је и временски распон између оригиналних докумената и њихових копија још једна значајна чињеница. Насупрот Буди, чије су речи записане 500 година после његове смрти, све књиге Новог завета биле су написане 40-65 година након Исусове смрти. Прва копија Новог завета потиче из 125. године наше ере. Ако упоре-

БИБЛИОГРАФСКИ ДОКАЗ

Аутор дела	Датум писања	Прва копија	Временски распон	Број копија
Цезар	100-144 п.н.е.	900 н.е.	1000 г.	10
Платон	427-347 п.н.е.	900 н.е.	1200 г.	7
Тацит	100 н.е.	1100 н.е.	1000 г.	20
Плиније М.	61-113 п.н.е.	850 н.е.	750 г.	7
Тукидит	460-400 п.н.е.	900 н.е.	1300 г.	8
Светоније	75-160 н.е.	950 н.е.	800 г.	8
Херодот	480-425 п.н.е.	900 н.е.	1300 г.	8
Софокле	496-406 п.н.е.	1000 н.е.	1400 г.	193
Цатул	54 н.е.	1550 н.е.	1600 г.	3
Еурипид	480-406 п.н.е.	1100 н.е.	1500 г.	9
Демостен	383-322 п.н.е.	1100 н.е.	1300 г.	200
Аристотел	384-322 п.н.е.	1100 н.е.	1400 г.	49
Аристофан	450-385 п.н.е.	900 н.е.	1200 г.	10
Хомер	900 п.н.е.	400 н.е.	500 г.	643
Нови завет	40-100 н.е.	125 н.е.	25 г.	24.000
Стари завет	400 п.н.е.	200 п.н.е.	200 г.	неко-лико

димо, Хомерова *Илијада* има временски распон од 500 година између времена писања и најстарије копије. Дакле, ниједна књига из старине не може се упоредити са Новим заветом, по броју копија или временском размаку између оригинала и копије.

Такође, треба запазити да су ове копије пронађене на различитим местима и странама света: Египат, Израел, Сирија, Турска, Грчка, Италија. Различите локације чине заиста тешком теорију завере.

Шта можемо рећи о неслагањима или одступањима међу копијама Новог завета? Истина је да постоје нека одступања између хиљада доступних копија. Међутим, критичари, па чак и они који нису наклоњени Библији, признају да су разлике веома мале (спеловање, разлике у фразеологији, редослед речи, итд), а савремени преводи уочавају те разлике. Али, сигурно је да ниједно од ових минорних одступања не утиче на нашу религију.

Када је питању Стари завет, треба истаћи да су посебно припремљени људи, познати као “масорети” (хебр. “преносиоци”), били запослени на преписивању књига Старог завета. Масорети су били веома религиозни и чинили су све да елиминишу грешке. Они су следили стриктну јеврејску традицију која је налагала колико стубаца и линија може бити на једној страници, са обавезом бројања сваке линије, слова и речи да би пронашли грешку. Ако би копија имала само једну грешку, била би уништена. Због тога је Стари завет сачуван у првобитном облику.

До 1947. године, најстарија копија Старог завета био је масоретски текст који је датирао из око 900. године нове ере. Али, 1947. године, у месту Кумран, поред Мртвог мора у Израелу, пронађени су документи познати под именом *Свици са Мртвог мора.* Многи од тих свитака потицали су из 200. године пре нове ере, што их је учинило 1.100 година старијим од, у то време најстаријег познатог масоретског текста. Садржај *Свитака са Мртвог мора* је дословно исти са до тада најстаријим масоретским текстом, а оба су идентична са преводима у нашим Библијама.

На тај начин, библиографски тест снажно подупире тврдњу да је Библија коју поседујемо аутентична.

Као коначни доказ по питању аутентичности Библије следе математичка открића изнесена у овој књизи.

Издавач

Изазов

Тог дана, 19. новембра 1899, један човек се суочио са изазовом. Неколико седмица раније, магазин *New York Sun* је посветио добар део једне странице свог недељног издања дискусији о истинитости Библије. Тог датума је одштампано једно писмо неког В. Р. Л. у којем је он негирао библијску религију користећи често побијане “аргументе” и изазивао “неког шампиона религије да уђе у арену часописа *New York Sun*”, и да понуди читаоцима неке чињенице у одбрани Библије. Иван Панин, аутор овог текста, није видео магазин *New York Sun* годинама, али на његовом путу из Јужног Фремингема у Графтон, Масачусец, једна копија магазина *New York Sun* од тог датума, остављена на празном седишту у возу, пала му је у руке. На тај изазов одговорено је следећим писмом.

То писмо је поново штампао Иван Панин у једном памфлету од неких 50 страна, са грчким текстом библијске књиге Јеванђеље по Матеју, 1. поглавље, 1-17. стих, и речником за њега, који је омогућавао писменом читаоцу да провери његове тврдње. Следи текст писма, а касније и памфлета:

“Господине уредниче, у данашњем броју магазина *New York Sun* господин В. Р. Л. позива неког шампиона религије да уђе у арену часописа *New York Sun* и да му понуди неке чињенице. Износим само неке чињенице:

1) Првих 17 стихова Новог Завета садрже Христов родослов. Он се састоји из два главна дела: стихови 1-11 покривају период од Аврама, оца изабраног народа, до Ропства, када су они изгубили независност. Стихови 12-17 покривају период од Ропства до обећаног Спаситеља, Христа.

Испитајмо први део овог родослова.

Његов речник има 49 речи или 7x7. Овај број је сам седам (особина 1) седмица (особина 2), а збир његових чиниоца су 2 седмице (особина 3).

Од ових 49 речи, 28 или 4 седмице почињу самогласником, 21 или 3 седмице почињу сугласником (особина 4).

Даље, ових 49 речи тог речника имају 266 слова, или 7x2x19=7x38. Овај број је по себи 38 седмица (особина 5), а збир његових чиниоца је 28, или 4 седмице (7x2x19=266; 7+2+19=28) (особина 6), док је збир његових цифара 14, или 2 седмице (266; 2+6+6=14) (особина 7).

Од ових 266 слова, 140 или 20 седмица су самогласници, а 126 или 18 седмица су сугласници (особина 8).

То значи, као што је број речи у том речнику производ броја 7, тако је и број његових слова производ броја 7; управо као што је збир чиниоца броја речи производ броја 7, тако је и збир чиниоца броја његових слова производ броја 7. И управо као што је број речи између самогласничких и сугласничких речи дељив са бројем 7, тако је и њихов број слова, између самогласника и сугласника, дељив са седмицама.

Даље, од ових 49 речи, 35 или 5 седмица јављају се више од једном; а 14, или 2 седмице јављају се само једном (особина 9); седам њих се јавља у више од једног облика, а 42 или 6 седмица јављају се само у једном облику (особина 10).

Међу деловима текста, ових 49 речи су подељене овако: 42 или 6 седмица су именице, 7 нису именице (особина 11).

Од именица, 35 или 5 седмица су властите именице, 7 су заједничке именице (особина 12).

Од властитих именица, 28 су мушки преци Христа, а 7 нису (особина 13).

Штавише, ових 49 речи су распоређене овако: речи које почињу словима алфа-епсилон (α-ε) има 21 или 3 седмице; зета-капа (ζ-κ) 14 или 2 седмице; ми-хи (μ-χ) такође 14 (словима λ, ψ и ω не почиње ниједна од ових речи). Ниједне друге групе седмица, које се заустављају на крају једног слова, не могу се направити помоћу ових 49 речи; групе седмица се заустављају само на овим словима и не на другима. Слова алфа, ета, зета, капа, ми, хи су слова 1, 5, 6, 10, 12, 22 грчког алфабета, а збир ових бројева (званих месне вредности) је 56 или 8 седмица (особина 14).

(Пре него што наставимо са писмом Ивана Панина, проверићемо неке наводе у оригиналном грчком тексту.)

Првих 17 стихова Јеванђеља по Матеју у нашем преводу гласе:

1. Племе Исуса Христа, сина Давида Авраамова сина.

2. Авраам роди Исака. А Исак роди Јакова. А Јаков роди Јуду и браћу његову.

3. А Јуда роди Фареса и Зару с Тамаром. А Фарес роди Есрома. А Есром роди Арама.

4. А Арам роди Аминадава. А Аминадав роди Наасона. А Наасон роди Салмона.

5. А Салмон роди Вооза с Рахавом. А Вооз роди Овида с Рутом. А Овид роди Јесеја.

6. А Јесеј роди Давида цара. А Давид цар роди Соломуна с Уријницом.

7. А Соломун роди Ровоама. А Ровоам роди Авију. А Авија роди Асу.

8. А Аса роди Јосафата. А Јосафат роди Јорама. А Јорам роди Озију.

9. А Озија роди Јоатама. А Јоатам роди Ахаза. А Ахаз роди Езекију.

10. А Езекија роди Манасију. А Манасија роди Амона. А Амон роди Јосију.

11. А Јосија роди Јехонију и браћу његову, у сеоби Вавилонској.

12. А по сеоби Вавилонској, Јехонија роди Салатиила. А Салатиило роди Зоровавела.

13. А Зоровавел роди Авиуда. А Авиуд роди Елиакима. А Елиаким роди Азора.

14. А Азор роди Садока. А Садок роди Ахима. А Ахим роди Елиуда.

15. А Елиуд роди Елеазара. А Елеазар роди Матана. А Матан роди Јакова.

16. А Јаков роди Јосифа, мужа Марије, која роди Исуса прозванога Христа.

17. Свега дакле колена од Аврама до Давида, колена четрнаест, а од Давида до сеобе Вавилонске, колена четрнаест, а од сеобе Вавилонске до Христа, колена четрнаест.

1. Број именица које се појављују у првих 17 стихова је 56 (7x8).

1. Βίβλος γενέσεως ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ ᾽Αβραάμ.
2. ᾽Αβραὰμ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ισαάκ·
᾽Ισαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιακώβ· ᾽Ιακὼβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. ᾽Ιούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ
τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν ᾽Εσρώμ· ᾽Εσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν ᾽Αράμ.
4. ᾽Αρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Αμιναδάβ·
᾽Αμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς
῾Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιωβὴδ
ἐκ τῆς ῾Ρούθ· ᾽Ιωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
᾽Ιεσσαί·
6. ᾽Ιεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν ῾Ροβοάμ·
῾Ροβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Αβιά· ᾽Αβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ασάφ·
8. ᾽Ασάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιωσαφάτ·
᾽Ιωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιωράμ·
᾽Ιωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Οζίαν·
9. ᾽Οζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιωαθάμ·
᾽Ιωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Αχάς· ᾽Αχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Εζεκίαν.
10. ᾽Εζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Αμώς·
᾽Αμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιωσίαν·
11. ᾽Ιωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος.
12. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν
Βαβυλῶνος ᾽Ιεχονίας ἐγέννησεν τὸν
Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ζοροβαβέλ·
13. Ζοροβαβὲλ δὲ ἐγέννησεν τὸν
᾽Αβιούδ· ᾽Αβιοὺδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
᾽Ελιακίμ· ᾽Ελιακίμ δὲ ἐγέννησεν τὸν
᾽Αζώρ·
14. ᾽Αζὼρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκ·
Σαδὼκ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Αχίμ· ᾽Αχὶμ
δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ελιούδ·
15. ᾽Ελιοὺδ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ελεάζαρ·
᾽Ελεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν·
Ματθὰν δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιακώβ·
16. ᾽Ιακὼβ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾽Ιωσὴφ
τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη
᾽Ιησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.
17. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ ᾽Αβραὰμ
ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ
ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας
Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ
ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως
τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρεσ.

1. βίβλος	29. ᾽Αβιά
2. γένεσις	30. ᾽Ασάφ
3. ᾽Ιησοῦς	31. ᾽Ιωσαφάτ
4. Χριστός	32. ᾽Ιωράμ
5. υἱός	33. ᾽Οζίας
6. Δαυίδ	34. ᾽Ιωαθάμ
7. Αβραάμ	35. ᾽Αχάς
8. ᾽Ισαάκ	36. ᾽Εζεκίας
9. ᾽Ιακώβ	37. Μανασσῆς
10. ᾽Ιούδας	38. ᾽Αμώς
11. ἀδελφός	39. ᾽Ιωσίας
12. Φάρες	40. ᾽Ιεχονίας
13. Ζάρα	41. μετοικεσία
14. Θαμάρ	42. Βαβυλών
15. Εσρώμ	43. Σαλαθιήλ
16. Αράμ	44. Ζοροβαβέλ
17. Αμιναδάβ	45. ᾽Αβιούδ
18. Ναασσών	46. ᾽Ελιακίμ
19. Σαλμών	47. ᾽Αζώρ
20. Βόες	48. Σαδώκ
21. ῾Ραχάβ	49. ᾽Αχίμ
22. ᾽Ιωβήδ	50. ᾽Ελιούδ
23. ῾Ρούθ	51. ᾽Ελεάζαρ
24. ᾽Ιεσσαί	52. Μαθάν
25. βασιλεύς	53. Ιωσήφ
26. Σολομών	54. ἀνήρ
27. Οὐρίας	55. Μαρία
28. ῾Ροβοάμ	56. γενεά

2. Одређени члан се јавља 56 пута (7x8).
3. Број различитих облика у којима се члан налази је 7.

1. Βίβλος γενέσεως ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ ᾽Αβραάμ.
2. ᾽Αβραὰμ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ισαάκ· σαὰκ
δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιακώβ· ᾽Ιακὼβ δὲ
ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιούδαν καὶ **τοὺς**
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. ᾽Ιούδας δὲ ἐγέννησεν **τὸν** Φάρες καὶ
τὸν Ζάρα ἐκ **τῆς** Θαμάρ· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Εσρώμ· ᾽Εσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Αράμ.
4. ᾽Αρὰμ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Αμιναδάβ·
᾽Αμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** Ναασσών·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν **τὸν** Σαλμών·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν **τὸν** Βόες ἐκ **τῆς**
῾Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιωβὴδ
ἐκ **τῆς** ῾Ρούθ· ᾽Ιωβὴδ δὲ ἐγέννησεν **τὸν**
᾽Ιεσσαί·
6. ᾽Ιεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** Δαυὶδ **τὸν**
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν **τὸν**
Σολομῶνα ἐκ **τῆς** **τοῦ** Οὐρίου·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ῾Ροβοάμ·
῾Ροβοὰμ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Αβιά· ᾽Αβιὰ
δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ασάφ·
8. ᾽Ασάφ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιωσαφάτ·
᾽Ιωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιωράμ·
᾽Ιωρὰμ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Οζίαν·
9. ᾽Οζίας δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιωαθάμ·
᾽Ιωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Αχάς· ᾽Αχὰς
δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Εζεκίαν.
10. ᾽Εζεκίας δὲ ἐγέννησεν **τὸν** Μανασσῆ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Αμώς·
᾽Αμὼς δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιωσίαν·
11. ᾽Ιωσίας δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιεχονίαν
καὶ **τοὺς** ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ **τῆς**
μετοικεσίας Βαβυλῶνος.
12. Μετὰ δὲ **τὴν** μετοικεσίαν
Βαβυλῶνος ᾽Ιεχονίας ἐγέννησεν **τὸν**
Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησεν **τὸν**
Ζοροβαβέλ·
13. Ζοροβαβὲλ δὲ ἐγέννησεν **τὸν**
᾽Αβιούδ· ᾽Αβιοὺδ δὲ ἐγέννησεν **τὸν**
᾽Ελιακίμ· ᾽Ελιακὶμ δὲ ἐγέννησεν **τὸν**
᾽Αζώρ·
14. ᾽Αζὼρ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** Σαδώκ·
Σαδὼκ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Αχίμ·
᾽Αχὶμ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ελιούδ·
15. ᾽Ελιοὺδ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ελεάζαρ·
᾽Ελεάζαρ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** Ματθάν·
Ματθὰν δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιακώβ·
16. ᾽Ιακὼβ δὲ ἐγέννησεν **τὸν** ᾽Ιωσὴφ **τὸν**
ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ᾽Ιησοῦς
ὁ λεγόμενος Χριστός.
17. Πᾶσαι οὖν **αἱ** γενεαὶ ἀπὸ ᾽Αβραὰμ
ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ
ἀπὸ Δαυὶδ ἕως **τῆς** μετοικεσίας
Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες·καὶ
ἀπὸ **τῆς** μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως
τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρεσ.

1. ὁ
2. τοῦ
3. τόν
4. τούς
5. αἱ
6. τῆς
7. τήν

4. Број различитих речи које се појављују у првих 11 стихова Јеванђеља по Матеју је 49 (7x7).
5. Број речи које почињу сугласником је 21 (7x3), а самим тим:
6. Број речи које почињу самогласником је 28 (7x4).

Дат је списак речи, разврстаних по почетном слову. У тексту су подвучене оне речи које почињу сугласником. Косим словима су означене све различите речи.

1. *Βίβλος γενέσεως ᾿Ιησοῦ Χριστοῦ,*
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ *᾿Αβραάμ.*
2. ᾿Αβραὰμ *ἐγέννησεν* τὸν *᾿Ισαάκ·*
᾿Ισαὰκ *δὲ* ἐγέννησεν *τὸν ᾿Ιακὼβ·* ᾿Ιακώβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιούδαν καὶ* τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. ᾿Ιούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν *Φάρες* καὶ
τὸν *Ζάρα ἐκ* τῆς *Θαμάρ·* Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν *᾿Εσρώμ·* ᾿Εσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν *᾿Αράμ.*
4. ᾿Αρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Αμιναδάβ·*
᾿Αμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν to\n *Ναασσών·*
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν *Σαλμών·*
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν *Βόες* ἐκ τῆς
῾Ραχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωβὴδ* ἐκ
τῆς *῾Ρούθ·* ᾿Ιωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
᾿Ιεσσαί·
6. ᾿Ιεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ *Οὐρίου·*
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν *῾Ροβοάμ·*
῾Ροβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Αβιά·* ᾿Αβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ασάφ·*
8. ᾿Ασάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωσαφάτ·*
᾿Ιωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωράμ·*
᾿Ιωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿Οζίαν·
9. *᾿Οζίας* δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωαθάμ·*
᾿Ιωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Αχάς·* ᾿Αχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Εζεκίαν.*
10. ᾿Εζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν *Μανασσῆ·*
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Αμώς·*
᾿Αμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωσίαν·*
11. ᾿Ιωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιεχονίαν*
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, *ἐπὶ* τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. βίβλος
2. γένεσις
3. Χριστός
4. Δαυίδ
5. γεννάω*
6. δέ
7. καί
8. Φάρες
9. Ζάρα
10. Θαμάρ
11. Ναασσών
12. Σαλμών
13. Βόες
14. ῾Ραχάβ
15. ῾Ρούθ
16. βασιλεύς
17. Σολομών
18. ῾Ροβοάμ
19. Μανασσῆς
20. μετοικεσία
21. Βαβυλών
22. ᾿Ιησοῦς
23. υἱός
24. Αβραάμ
25. ᾿Ισαάκ
26. ὁ
27. ᾿Ιακώβ
28. ᾿Ιούδας
29. ἀδελφός
30. αὐτός
31. ἐκ
32. Εσρώμ
33. Αράμ
34. Αμιναδάβ
35. ᾿Ιωβήδ
36. ᾿Ιεσσαί
37. Οὐρίας
38. ᾿Αβιά
39. ᾿Ασάφ
40. ᾿Ιωσαφάτ
41. ᾿Ιωράμ
42. ᾿Οζίας
43. ᾿Ιωαθάμ
44. ᾿Αχάς
45. ᾿Εζεκίας
46. ᾿Αμώς
47. ᾿Ιωσίας
48. ᾿Ιεχονίας
49. ἐπί

* Код речи ἐγέννησεν самогласник ε је формант за имперфект. Глагол се наводи у презенту, а тада почиње сугласником и гласи: γένναω.

7. Укупан број слова у ових 49 речи је 266 или 7x38.
8. Од ових 266 слова, 140 или 7x20 су самогласници.
Самим тим:
9. Број сугласника је 126 или 7x18.
(Речи су пребачене у латинични фонт да би било лакше аутоматско бројање карактера).

НАПОМЕНА: Будући да се поједине речи појављују у више форми, на пример, именице се јављају и у номинативу и у акузативу, слова су бројана тако што су речи посматране као лексеме, онако како се налазе у реченицима. Именице и члан узимани су у номинативу, а глагол у првом лицу једнине презента индикатива актива, као што се и наводе грчки глаголи.

1. *Βίβλος γενέσεως ᾿Ιησοῦ Χριστοῦ,*
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ *᾿Αβραάμ.*
2. ᾿Αβραὰμ *ἐγέννησεν* τὸν *᾿Ισαάκ·*
᾿Ισαὰκ *δὲ* ἐγέννησεν *τὸν ᾿Ιακὼβ·* ᾿Ιακώβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιούδαν καὶ* τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. ᾿Ιούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν *Φάρες* καὶ
τὸν *Ζάρα ἐκ* τῆς *Θαμάρ·* Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν *᾿Εσρώμ·* ᾿Εσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν *᾿Αράμ.*
4. ᾿Αρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Αμιναδάβ·*
᾿Αμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν to\n *Ναασσών·*
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν *Σαλμών·*
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν *Βόες* ἐκ τῆς
῾Ραχάβ· Βόες δὲ e0ge/nnhsen to\n *᾿Ιωβὴδ*
ἐκ τῆς *῾Ρούθ·* ᾿Ιωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
᾿Ιεσσαί·
6. ᾿Ιεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ *Οὐρίου·*
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν *῾Ροβοάμ·*
῾Ροβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Αβιά·* ᾿Αβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ασάφ·*
8. ᾿Ασάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωσαφάτ·*
᾿Ιωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωράμ·*
᾿Ιωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿Οζίαν·
9. *᾿Οζίας* δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωαθάμ·*
᾿Ιωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Αχάς·* ᾿Αχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Εζεκίαν.*
10. ᾿Εζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν *Μανασσῆ·*
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Αμώς·*
᾿Αμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιωσίαν·*
11. ᾿Ιωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν *᾿Ιεχονίαν*
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, *ἐπὶ* τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. biblos
2. genesis
3. Iesous
4. Hristos
5. uios
6. Dauid
7. Abraam
8. gennao
9. Isaak
10. de
11. o
12. Iakob
13. Ioudas
14. kai
15. adelfos
16. autos
17. Fares
18. Zara
19. ek
20. Tamar
21. Esrom
22. Aram
23. Aminadab
24. Naasson
25. Salmon
26. Boes
27. Rahab
28. Iobed
29. Rout
30. Iessai
31. basileus
32. Solomon
33. Ourias
34. Roboam
35. Abia
36. Asaf
37. Iosafat
38. Ioram
39. Ozias
40. Ioatam
41. Ahas
42. Ezekias
43. Manasses
44. Amos
45. Iosias
46. Iehonias
47. epi
48. metoikesia
49. Babulon

10. Број речи које се појављују два или више пута је 35 (7x5).

самим тим:

11. Број речи које се појављују само једанпут је 14 (7x2).

Подвучене су речи које се појављују само једанпут и дат је њихов списак.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ
τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ·
Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς
Ῥαχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ
ἐκ τῆς Ῥούθ· Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ·
Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ·
Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ·
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ·
Ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς·
Ἀμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. βίβλος
2. γένεσις
3. Ἰησοῦς
4. Χριστός
5. Ζάρα
6. Θαμάρ
7. Ῥαχάβ
8. Ῥούθ
9. βασιλεύς
10. Οὐρίας
11. Ἰεχονίας
12. μετοικεσία
13. ἐπί
14. Βαβυλών

12. Број речи које су појављују само у једном облику је 42 (7x6).

Самим тим:

13. Број речи које се појављују у два или више облика је тачно 7.

Дат је списак речи које се појављују у два или више облика (у тексту су то подвучене речи).

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ
τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ·
Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς
Ῥαχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ
ἐκ τῆς Ῥούθ· Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ·
Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ·
Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ·
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ·
Ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς·
Ἀμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. ὁ
2. Ἰούδας
3. Σολομών
4. Ὀζίας
5. Ἐζεκίας
6. Μανασσῆς
7. Ἰωσίας

14. Број именица је 42 (7х6).
Према томе:
15. Број речи које нису именице је 7.

Дат је списак речи које нису именице.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ
τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ·
Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς
Ῥαχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ
ἐκ τῆς Ῥούθ· Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ·
Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσὰφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ·
Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ·
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμ·
Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς·
Ἀμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. γεννάω
2. δέ
3. ὁ
4. καί
5. αὐτός
6. ἐκ
7. ἐπί

16. Од укупног броја именица, постоји 35 (7х5) властитих имена.
17. Ових 35 имена појављују се, све укупно, 63 (7х9) пута.

Дат је списак ових именица. Бројањем се може утврдити да се заиста појављују 63 пута.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ
τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ·
Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς
Ῥαχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ
ἐκ τῆς Ῥούθ· Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ·
Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσὰφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ·
Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ·
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ·
Ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς·
Ἀμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. Ἰησοῦς
2. Χριστός
3. Δαυίδ
4. Αβραάμ
5. Ἰσαάκ
6. Ἰακώβ
7. Ἰούδας
8. Φάρες
9. Ζάρα
10. Θαμάρ
11. Εσρώμ
12. Αράμ
13. Αμιναδάβ
14. Ναασσών
15. Σαλμών
16. Βόες
17. Ῥαχάβ
18. Ἰωβήδ
19. Ῥούθ
20. Ἰεσσαί
21. Σολομών
22. Οὐρίας
23. Ῥοβοάμ
24. Ἀβιά
25. Ἀσάφ
26. Ἰωσαφάτ
27. Ἰωράμ
28. Ὀζίας
29. Ἰωαθάμ
30. Ἀχάς
31. Ἐζεκίας
32. Μανασσῆς
33. Ἀμώς
34. Ἰωσίας
35. Ἰεχονίας

18. По мушкој линији, број предака Исуса Христа је 28 (7x4).
19. Њихова имена се јављају укупно 56 пута (7x8).
Стога:
20. Број властитих имена, која нису мушка имена Исусових предака, је 7 (упоредити 16. и 18.).

Дат је списак Исусових мушких предака. Бројањем се може утврдити колико пута се њихова имена јављају.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακὼβ· Ἰακὼβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ
τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ·
Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς
Ῥαχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ
ἐκ τῆς Ῥούθ· Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ·
Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ·
Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ·
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ·
Ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς·
Ἀμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

1. Δαυίδ
2. Αβραάμ
3. Ἰσαάκ
4. Ἰακώβ
5. Ἰούδας
6. Φάρες
7. Ἐσρώμ
8. Ἀράμ
9. Ἀμιναδάβ
10. Ναασσών
11. Σαλμών
12. Βόες
13. Ἰωβήδ
14. Ἰεσσαί
15. Σολομών
16. Ῥοβοάμ
17. Ἀβιά
18. Ἀσάφ
19. Ἰωσαφάτ
20. Ἰωράμ
21. Ὀζίας
22. Ἰωαθάμ
23. Ἀχάς
24. Ἐζεκίας
25. Μανασσῆς
26. Ἀμώς
27. Ἰωσίας
28. Ἰεχονίας

21. Три жене су поменуте. Укупан број слова њихових имена је 14 (7x2).

Дат је списак.

1. Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ υἱοῦ Ἀβραάμ.
2. Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακὼβ· Ἰακὼβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ·
3. Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φάρες καὶ
τὸν Ζάρα ἐκ τῆς Θαμάρ· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ.
4. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ·
Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βόες ἐκ τῆς
Ῥαχάβ· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ
ἐκ τῆς Ῥούθ· Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἰεσσαί·
6. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ·
Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ·
8. Ἀσάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ·
Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ·
Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν·
9. Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωαθάμ·
Ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάς· Ἀχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν.
10. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς·
Ἀμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·
11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς
μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

Θαμάρ
Ῥαχάβ
Ῥούθ

22. Број именица које нису лична имена је 7.
23. Укупан број слова ових именица је 49 (7x7).

Дат је списак.

24. Само је поменуто име једног града, а то је Вавилон. На грчком језику реч Вавилон садржи укупно 7 слова.

Βαβυλών

1. ***Βίβλος γενέσεως*** ᾿Ιησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ **Δαυὶδ** υἱοῦ ᾿**Αβραάμ**.
2. ᾿Αβραὰμ **ἐγέννησεν** τὸν ᾿**Ισαάκ**·
᾿Ισαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ιακὼβ**· ᾿Ιακὼβ
δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ιούδαν καὶ** τοὺς
ἀδελφοὺς **αὐτοῦ**·
3. ᾿Ιούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν **Φάρες** καὶ
τὸν **Ζάρα ἐκ** τῆς **Θαμάρ**· Φάρες δὲ
ἐγέννησεν τὸν ᾿**Εσρώμ**· ᾿Εσρὼμ δὲ
ἐγέννησεν τὸν ᾿**Αράμ**.
4. ᾿Αρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Αμιναδάβ**·
᾿Αμιναδὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν **Ναασσών**·
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν **Σαλμών**·
5. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν **Βόες** ἐκ τῆς
῾**Ραχάβ**· Βόες δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ιωβὴδ**
ἐκ τῆς ῾**Ρούθ**· ᾿Ιωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
᾿**Ιεσσαί**·
6. ᾿Ιεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν
βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ **Οὐρίου**·
7. Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν ῾**Ροβοάμ**·
῾Ροβοὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Αβιά**· ᾿Αβιὰ
δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ασάφ**·
8. ᾿Ασάφ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ιωσαφάτ**·
᾿Ιωσαφὰτ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ιωράμ**·
᾿Ιωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿Οζίαν·
9. ᾿**Οζίας** δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ιωαθάμ**·
᾿Ιωαθὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Αχάς**· ᾿Αχὰς
δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Εζεκίαν.**
10. ᾿Εζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν **Μανασσῆ**·
Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Αμώς**·
᾿Αμὼς δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ιωσίαν**·
11. ᾿Ιωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν ᾿**Ιεχονίαν**
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
ἐπὶ τῆς ***μετοικεσίας Βαβυλῶνος***.

βίβλος
γένεσις
υἱός
ἀδελφός
βασιλεύς
μετοικεσία
Βαβυλών

(Наставак писма:)

Ово набрајање нумеричких феномена ових 11 стихова не почиње да буде исцрпиво, али је довољно показано да би се објаснило да је овај део родослова конструисан по једном разрађеном плану седмица.

Окренимо се сад родослову као целини (свих 17 стихова). Нећу замарати ваше читаоце говорећи о свим његовим нумеричким феноменима - биле би потребне читаве странице. Указаћу на само једну особину. Нови Завет је писан на грчком језику. Грци нису имали одвојене симболе за изражавање бројева, који би одговарали нашим арапским бројевима, већ уместо тога су користили слова свог алфабета; управо као што су Јевреји, на чијем је језику написан Стари завет, користили у исту сврху своја слова. Према томе, 24 грчка слова представљају следеће бројеве: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800 (видети табелу на страни 44).

Свако грчко слово тако представља један математички збир, добијен сабирањем бројева представљених тим словима, или њиховим *нумеричким вредностима*. Укупан број речи целог родослова износи 72. Ако напишемо његову нумеричку вредност преко сваке од тих 72 речи, и саберемо их, добијамо њихов збир 42.364 или 6.052 седмице, дистрибуиране само у следеће алфабетске групе:

- α-β, 9.821 или 1.403 седмице,
- γ-δ, 1.904 или 272 седмице,
- ε-ζ, 3.703 или 529 седмица,
- θ-ρ, 19.264 или 2.752 седмице,
- σ-χ, 7.672 или 1.096 седмица.

Нумеричка вредност 10 слова коришћених за прављење ових група је 931, или 7x7x19, што је садржилац не само броја 7, већ и 7 седмица.

Нека господин В. Р. Л. покуша да напише неких 300 смисаоних речи, као што то чини ова генеалогија, и нека понови неке нумеричке феномене као што су ови. Ако то учини за 6 месеци, заиста ће учинити чудо. Претпоставимо да је Матеј направио тај подвиг за месец дана.

2) Други део овог поглавља, стихови 18-25, односи се на рођење Христа. Он се састоји од 161 речи или 23 седмице, које се

јављају у 105 облика или 15 седмица, са речником од 77 речи или 11 седмица. Овде анђео говори Јосифу.

У складу са тим, од тих 77 речи, анђео користи 28 или 4 седмице. Од 105 облика, он користи 35 или 5 седмица. Нумеричка вредност речника (различитих речи) је 52.605 или 7.515 седмица, а форми (укупно речи) 65.429 или 9.347 седмица.

Ово набрајање, такорећи, само почиње да дотиче површину нумерике овог поглавља. Али, оно што је овде нарочито вредно пажње је чињеница да анђелов говор такође има једну шему седмица што га чини једном врстом прстена у прстену, круга у кругу. Ако господин В. Р. Л. може да напише сличан пасус од 161 речи са истом шемом само седмица (мада овде има и неколико шема других бројева) за неке три године, он ће учинити још веће чудо. Претпоставимо да је Матеј остварио тај подвиг за само 6 месеци.

3) Друго поглавље Јеваћеља по Матеју говори о Исусовом детињству. Његов фонд износи 161 реч или 23 седмице, са 896 слова или 128 седмица, и 238 форми или 34 седмице.

Нумеричка вредност фонда речи је 123.529 или 17.647 седмица, форми 166.985 или 23.855 седмица, и тако даље кроз странице набрајања.

Ово поглавље има најмање 4 логичка дела, и сваки део показује сам за себе исте феномене који се налазе у поглављу као целини. Тако првих 6 стихова имају фонд од 56 речи или 8 седмица, итд.

Ту има неких говора: Ирод говори, мудраци говоре, анђео говори. Овде су нумерички феномени тако исказани да иако има бројних прстенова унутар прстенова и кругова унутар кругова, сваки је савршен за себе, иако формирају само део целине.

Ако господин В. Р. Л. може да напише поглавље као што је ово, исто онако природно као што Матеј пише, али тако да оно садржи у неких 500 речи толико много испреплетених, а ипак складних нумеричких особина, у рецимо, преосталом делу свог живота - колико год да је он сад стар или неки његов потомак, ако он то уопште овако постигне, то ће заиста бити чудо над чудима. Узмимо да је Матеј постигао тај подвиг за само три године.

4) Нема ниједног дела, од стотине њих, у целом Јеванђељу по Матеју који није конструисан на тачно исти начин. Само, са сваким следећим пасусом, тешкоћа таквог конструисања расте не аритметичком, већ геометријском прогресијом, јер он успева да напише све делове тако да развија константно фиксне везе са оним што је било пре и са оним што иде после. На тај начин би било лако показати да би годподину В. Р. Л. било потребно неколико векова да напише књигу као што је она коју је написао Матеј. Колико је за то требало Матеју, писац не зна, али како је он то успео да уради између Христовог распећа, 31. године наше ере (његово Јеванђеље није могло бити написано раније), и уништења Јерусалима 70. године (Јеванђеље није могло бити написано касније), то нека објасне господин В. Р. Л. и његови истомишљеници.

Углавном, Матеј је то урадио и ми тако имамо на делу једног чудесног и невероватног књижевног и математичког уметника, без премца, који се једва може и замислити. Ово је прва чињеница о којој треба да размишља господин В. Р. Л.

Једна друга чињеница је још важнија. У самом првом одељку, родослову о коме смо говорили, речи *које се не налазе ни на једном другом месту у Новом Завету* јављају се 42 пута, 7x6 и имају 126 слова, 7x6x3, где су оба ова браја садржитељи не само седмица, већ и 6 седмица, да наведемо само две од многим нумеричких карактеристика ових речи.

Али, како је Матеј знао, када је планирао ову шему за ове речи (чија је једина карактеристика то да се не јављају ни на једном другом месту у Новом Завету), да се оне *неће* наћи у других 26 књига, да их *неће* користи осталих 7 новозаветних писаца, осим ако не претпоставимо немогућу хипотезу да се сложио са њима у погледу тог ефекта. У том случају, он је морао имати пред собом остатак Новог Завета, када је писао своју књигу. По томе, *Јеванђеље по Матеју је писано последње.*

5) Дешава се, међутим, да Јеванђеље по Марку испољава исти феномен. Управо онај пасус, који се тако тријумфално у данашњем броју часописа *Sun* назива “фалсификатом”, 12 последњих стихова Јеванђеља по Марку, представља између неких 60 особина седмица, следеће феномене:

Тих 12 стихова имају 175 речи или 25 седмица, фонд од 98 речи или 2x7x7, са 533 слова или 79 седмица, 133 облика или 19 седмица итд, до најситнијих детаља.

Марко је, дакле, још један чудотворац, други књижевни геније без премца, и на исти начин на који је показано да је Матеј

писао последњи, тако се такође показује да је и Марко писао последњи (у случају да је подешавао свој текст у складу са нумеричким вредностима).

Да узмемо тако, на пример, из самог овог дела следеће:

Он има само једну реч која се не налази нигде друго у Новом Завету - θανασιμος, што значи "смртно".

На ову чињеницу указују не мање него 7 особина седмица: њена нумеричка вредност је 581 или 83 седмице, са збиром својих цифара од 14 или 2 седмице, од којих слова 3, 5, 7, 9 од почетка *те речи* имају збир 490 или 7x7x5x2 што је садржитељ 7 седмица са збиром својих чиниоца 21 или 3 седмице.

У фонду речи, њој претходе 42 речи или 7x6. У самом поглављу, претходе јој 126 речи или 7x6x3, и оба ова броја су садржитељи не само седмице, већ и 6 седмица. Тако смо установили трећу чињеницу о којој треба да размишља господин В. Р. Л: *Матеј је сигурно писао после Марка, а Марко, исто тако, сигурно после Матеја.*

6) Постоји, међутим, и четврта чињеница, а то је да и Лука представља исте феномене као и Матеј и Марко, а то исто чине и Јован, Јаков, Петар, Јуда и Павле. И сад више немамо само два математичка генија, већ 8 њих и *сваки од њих је писао после другога*.

7) И не само то. Пошто су Лука и Петар написали по две књиге, Јован 5, а Павле 14, може се на исти начин показати да је свака од 27 новозаветних књига била последња написана. У ствари, за сваку страницу, од њих преко 500, у грчком издању *Westcott and Hort* (коју је писац стално користио), може се овако показати да је написана последња (у случају фалсификовања математичких законитости).

Ови феномени постоје и нема људског начина да се они објасне. Од 8 људи, не може сваки писати последњи, а у 27 књига, са неких 500 страна, не може свака бити последња написана. Али, кад се једном претпостави да је Један Ум управљао целином, онда се проблем прилично једноставно решава. То значи да је ово Вербална Инспирација "сваке јоте и титле" Новог Завета.

Остаје тако само да се дода да се потпуно истом врстом доказа доказује и за хебрејски Стари Завет да је био на исти начин инспирисан.

Тако први стих 1. Књиге Мојсијеве има 7 речи, 28 слова или 4 седмице, да именујемо само 2 од десетина нумеричких особина овог једног стиха од само 7 речи.

N.Y.Sun, 21. Новембар 1899. - кориговано

На ово писмо се у часопису *Sun* појавило неколико реакција, али ниједан прави одговор, јер постоје само три начина на који се оно може побити:

1) Показивањем да чињенице нису онакве какве су овде дате.

2) Показивањем да је за 8 људи могуће да сваки пише после других 7; да од 27 књига, или неких 500 страна, свака од њих буде писана последња.

3) Показивањем да чак и ако су те чињенице тачне, аритметика непогрешива, а распоређивање нумерике исправно, то не значи да обични људи то нису могли да напишу без натприродног надахнућа.

У складу са тим, чак 9 познатих рационалиста, међу којима и доктори Лиман Абот (Lyman Abbot) и Чарлс Елиот (Charles W. Eliot), били су учтиво, али јавно позвани да побију овог писца. Један "није био заинтересован" за пишчева "аритметичка бављења", два су "са жаљењем" рекли да "немају времена" да томе посвете пажњу. Други "нису хтели да буду нељубазни", али... Остали се нису ни огласили. Ради нарочите погодности за њих, писац је одштампао оригиналне податке са бројним детаљима који су им омогућавали на најлакши начин да провере сваку његову тврдњу, *ако су то хтели*. Он је годинама чинио све што је могао, да ниједан научник којег се ове ствари сигурно тичу не треба да остане у незнању о чињеницама овде изнесеним и о још стотинама сличних.

Значајан изузетак у односу на ове горе је један правник од положаја чије се књиге о закону сматрају ауторитативним. Он је имао довољно интелигенције и искрености да призна да је случај Библије, какав је писац изнео, необорив, да се за Библију тако показало да је "апсолутно јединствена књига".

Случај ових математичких законитости Библије изнудио је само ово признање овог врло ученог писца, и у складу са тим, он сада чита пишчеву нумерику са великим уважавањем. А затим, независно од овог признања, он се још више ангажује у дис-

трибуцији својих анти-религијских књига, у писању којих ужива да троши своје слободно време.

У другом писму часопису *New York Sun,* аутор је разматрајући неке релевантне “одговоре” на своје прво писмо, навео три начина да се његове тврдње побију, а затим наставио:

“Ниједан нормалан човек неће покушати да ме побије неком другом методом. Да би ме побили првом методом, ја овом приликом са поштовањем позивам било кога, или све од следећих људи, да докажу да моје чињенице нису тачне.

Наиме, позивам следећу господу: Лимана Абота, Вашингтона Гладена (Washington Gladen), Хебера Њутна (Heber Newton), Минот Сејвиџ (Minot J. Savage), председнике Елиота са Харварда, Вајта (White) са Корнела, и Харпера са Универзитета Чикаго, професора Хенри Тејера (J. Henry Thayer) са Харварда, Др. Бригса, и било којег другог истакнутог, такозваног критичара. Они се могу удружити, ако хоће, са свим сарадницима 9. издања Енциклопедије Британике који су писали чланке о библијским предметима, заједно са десетином математичара профила професора Симона Њукомба (Simon Newcomb). Што је већи профил било научника, било математичара, тим више задовољавајуће по мене.

Они ће наћи да су моје чињенице тачне. А пошто су то тачне чињенице, спреман сам да их представим било којој тројици истакнутих правника, или, још боље, било којем судији вишег или врховног суда, и покорим се њиховој одлуци у погледу тога да ли је неминован закључак да само натприродно Надахнуће може објаснити те чињенице.

Све што бих тражио јесте да тај судија третира овај случај као било који други који дође пред њега, да буде склон да оцени које су ствари важне за расправу, као и релевантне чињенице, кад су оне такве, и да пажљиво саслуша обе стране, као што то чини на било ком суђењу.”

Др. Иван Панин

Једна од најзначајнијих појава у нашој генерацији је Божја припрема једне индивидуе да произведе позитивне доказе који ће сасвим подрити сву критику Библије и поразити рушилачки атеизам где год се човек, који искрено мисли, суочи са чињеницама.

Још је занимљивија чињеница да је та индивидуа један преобраћени руски нихилист - научник и математичар. Управо у време кад је организовани атеизам спроводио своје планове да преузме контролу над Русијом и искористи њене огромне ресурсе да посеје семе атеизма у сваком народу на Земљи, Бог је припремао Свог Руса - Ивана Панина - да изнесе научне доказе вербалне и пленарне надахнутости Библије на оригиналним језицима.

Господин Панин није био први који је открио да постоји чудна математичка структура која се провлачи кроз Библију. И други су писали о тој теми. Били су то Браун (Browne) у свом *Ordo Saeculoreum*, Грант у својој *Нумеричкој Библији* (Numerical Bible) и Булингер (Bullinger) у својим *Бројевима у Библији* (Numbers in the Scripture). Сви су они изнели запањујуће доказе нумеричких карактеристика у Библији.

Остало је, међутим, на господину Панину да посвети цео свој живот том задатку, да нађе да је свако слово хебрејских и грчких рукописа нумерисано и да заузима своје сопствено посебно место у поретку укупног броја слова у Библији, где су и најмање варијације ортографије одређене од стране Бога. Пошто свако грчко и хебрејско слово има и нумеричку вредност (у тим језицима се слова користе за бројеве), свака реч, реченица и параграф имају један одређени математички збир.

Господин Панин се посветио тако истрајно бројању слова и решавању математичких проблема да се изнурио и физички.

Његови радови су обимни, а открића наизглед без краја. Он је аутор дела *Структура Библије* (Structure of the Bible) и ревизије Новог Завета засноване на његовим нумеричким открићима. Произвео је на стотине трактата.

Његово откривање практично бесконачног низа сложених математичких система у хебрејским и грчким текстовима Библије, свих реченица, комбинација, односа итд, који следе један униформни дизајн, од 1. Књиге Мојсијеве (прва књига у Библија) до Књиге Откривење (последња књига у Библији), несумњиво је Божји одговор на модерни атеизам и високу критику, и доказивање непогрешивог ауторитета Библије.

То откриће решава многа питања повезана са текстом. Оно доказује да књиге наше данашње Библије, и само оне, имају тражене карактеристике. Оно решава дуготрајне спорове у погледу неких делова за које научници говоре да треба да се елиминишу из Библије.

У овом спису могуће је само дотаћи површину овог проучавања. Доктрину о божанском ауторитету Библије увек су сасвим подржавали докази из испуњених пророчанстава, из неисцрпних дубина откривене истине, из њене неупоредиве моћи над животима људи, из њене неуништивости и из сведочанства библијских писаца. Међутим, неки су навикли да се одричу ових линија доказа као ненаучних.

Данас господин Панин нуди научни доказ *да Библију није могао произвести људски ум без ичије помоћи.* Овај доказ се налази у запањујућим нумеричким феноменима у оквиру законитости броја седам. Био човек болестан или здрав, његов пулс се мења сваки седми дан. Он не може избећи тај закон - нити око тог Законодавца. Он је уграђен у саму нашу природу и присутан је код нас и кад смо болесни и кад смо здрави. Дуго се већ зна да се људско тело комплетно мења сваких седам година.

Не само да тај закон броја седам уочавамо да се провлачи кроз стварање света, већ се он налази стотинама пута у тексту Библије и увек изгледа значајан.

Даље, пажљиви истраживачи су често запањени налазећи да се тај број увек појављује на неочекиване начине. Међутим, скептици то могу приписати писцима који сматрају “седам” мистичним бројем и труде се да пишу важне реченице у тачно седам речи, или да спретно развију теме у седам делова.

Рад господина Панина, међутим, не бави се преводима, већ хебрејским и грчким текстом. Неозбиљан је сваки онај ко покушава да одржи вербалну инспирацију Кинг Џејмс верзије Библије (превод Библије на енглески језик) или било које друге верзије превода. Тешкоће превода су огромне.

Али, како је господин Панин дошао до оригинала кад не знамо да имамо оригинале? Одговор је тај, да поређење стотина рукописа, до данас сачуваних, показује униформност која доказује један заједнички извор.

Текст који господин Панин користи у својим бројањима је *Примењени хебрејски текст за Стари завет* (Received Hebrew Text of the Old testament) и Wescott and Hort верзију текста за Нови завет. Он има референце и на многе друге текстове. Треба запазити да математички прорачуни готово неизбежно подржавају Wescott and Hort верзију Новог завета.

Следи *један скраћени пример врсте* феномена које господин Панин налази у овим текстовима:

Он узима као предмет проучавања Христов родослов у Јеванђељу по Матеју 1,1-17, или једну књигу Библије као целину, или Библију у целости, и показује следећу врсту феномена:

- број речи у речнику дељив је са бројем седам,
- број речи које почињу са самогласником дељив је са седам,
- број речи које почињу са сугласником дељив је са седам,
- број слова у речнику дељив је са седам,
- од ових слова, број оних која су сугласници и оних која су самогласници дељив је са седам,
- број речи које се јављају у речнику више од једном дељив је са седам,
- број оних речи које се јављају само једном, такође је дељив са седам,
- број речи које се јављају у више од једног облика дељив је са седам; број оних које се јављају у само једном облику такође је дељив са седам.
- број именица је дељив са седам; број речи које нису именице такође је дељив са седам,
- број властитих имена је дељив са седам; број мушких имена је дељив са седам и број женских имена је дељив са седам,
- број речи које почињу сваким словом алфабета дељив је са седам.

Библија је писана на два језика: Стари Завет на хебрејском (неколико поглавља је писано на халдејском језику који је у нумеричке сврхе исти као и хебрејски); Нови Завет на грчком језику. Оба ова језика имају ову особеност: они немају одвојене симболе за бројеве који одговарају нашим модерним арапским бројевима: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. Уместо њих, они користе слова свог алфабета, тако да свако слово представља и извесни број; то се назива "нумеричка вредност броја". Пошто се свака реч састоји од слова, нумеричка вредност једне речи је збир нумеричких вредности њених слова. Нумеричка вредност сваког реченичног одељка, поглавља, књиге, тома или библиотеке, збир је нумеричких вредности речи из којих се она састоји.

На пример, 24 слова грчког алфабета представљају следеће бројеве: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800 (видети табелу на страни 44).

Помоћу ових нумеричких вредности, Грци и Јевреји су вршили све своје рачунске операције. Али, у Библији се корист још један додатни систем у сврху нумеричке конструкције текста - систем "месних вредности".

Месна вредност за једно слово у Библији, било хебрејско или грчко, је број места које то слово заузима у алфабету. У складу с тим, у хебрејском језику су месне вредности и нумеричке вредности првих 10 слова исте. Исто је случај и са првих 5 слова у грчком језику. Али, 11. хебрејско слово не значи 11, већ 20. У складу са тим, његова нумеричка вредност је 20, али му је месна вредност 11; последње, 22. слово хебрејског алфабета, значи 400. Према томе, његова нумеричка вредност је 400, али му је месна вредност 22. Исто се односи и на грчки алфабет. Његово 6. слово значи 7; ово је његова нумеричка вредност, али му је месна вредност 6.

Пуна вредност хебрејског или грчког слова је збир његове нумеричке и месне вредности; тако је вредност речи "Исус" у грчком језику 975, од чега је нумеричка вредност 888, а месна вредност 87. Запазите даље карактеристике:

- нумеричка вредност речника дељива је са седам.
- нумеричка вредност разних алфабетских група дељива је са седам.
- нумеричка вредност разних облика у којима се реч јавља, производи исти феномен.

Горња нумерација једва да *површно дотиче* нумерику коју је открио господин Панин. Он изазива било ког човека да интелигентно напише било који одељак од 300 речи, произведе неке нумеричке феномене сличних видова и да га доврши за шест месеци. Господин Панин каже да ће било који човек, који то оствари, доказати да је чудотворац. Ниједан човек то не може да учини.

Али, многи од аутора Библије били су људи изабрани из врло ниских животних кругова, имајући мало или нимало школе. Да су Матеј, Марко, Лука или Јован, на пример, покушали да непомогнутом људском мудрошћу пишу и произведу складне нумеричке карактеристике које налазимо кроз све њихове књиге, колико би им било потребно да их напишу? Сетите се да са сваком додатном реченицом тешкоћа конструисања на овом плану расте аритметичком и геометријском прогресијом, јер би они онда покушавали да напишу сваки одељак тако да развију константно фиксне нумеричке везе са оним што иде пре и што долази касније.

Али, остаје једна још више запањујућа чињеница: Број речи које се налазе у Јеванђељу по Матеју, а које се не налази ни у једној другој књизи Новог Завета, испољава један разрађени нумерички дизајн. Како је Матеј знао да је користио речи које неће бити коришћене ни у једној од осталих 20 књига? Он је морао да има пред собом све те књиге и да своју књигу пише после свих других писаца.

Штавише, свака од тих осталих књига испољава сличан феномен. Да ли је сваки писац писао последњи? Ако није, онда, да ли је сваки од тих писаца читач мисли, и литерарни и математички геније без премца у историји, какав се тешко може и замислити?

Господин Панин наставља, доказујући нумериком да свака књига наше Библије има такве особине, да је свака од њих неопходна да би се тачно спровела нумеричка шема целе Библије, и да се ништа не може ни додати ни одузети Библији какву имамо, а да се не наруше те карактеристике.

Од првог стиха 1. Књиге Мојсијеве, па до последњег стиха књиге Откривење, налазе се ти Божји докази. За Бога природе се тако доказује да је Бог Библије. расправа данашњих скептика, дакле, није са онима који верују у Библију, већ са самим Богом.

Али, 7 није једини број који је овде занимљив. Има једнако занимљивих развоја и код других бројева, од којих су сви значајни и на својим местима.

Наша Библија има 66 књига, од којих се неке приписују неком аутору по имену, док су друге анонимне (књиге које писци нису потписали). Оне које се приписују извесним писцима, или у целини или делимично, су следеће:

2. Књига Мојсијева (Излазак), 3. Књига Мојсијева (Левити), 4. Књига Мојсијева (Бројеви), 5. Књига Мојсијева (Закони поновљени), приписују се бар делимично Мојсију, или се наводе као Мојсијева дела у другим деловима Библије.

Књиге пророка Исаије, Јеремије, Језекиље и 12 малих пророка приписују се писцима чија имена редом носе.

Псалми се приписују Давиду.

Приче Соломунове и Песма над песмама се приписују Соломуну, а "Књига проповедникова" - "сину Давидовом".

Књига пророка Данила, Књига Јездрина и Немијина приписују се, редом, тим ауторима.

Јаковљева посланица, 1. и 2. Петрова посланица и Јудина посланица носе имена писаца. Посланице Павлове, са изузетком оне Јеврејима, приписују се Павлу. Откривење се приписује Јовану.

Анонимне књиге су: 1. Књига Мојсијева (Књига постања), Књига Исуса Навина, Књига о судијама, 1. и 2. Књига Самуилова, 1. и 2. Књига о царевима, Књига о Јову, Књига о Рути, Плач Јеремијин, Књига о Јестири, 1. и 2. Књига дневника, Јеванђеље по Матеју, Јеванђеље по Марку, Јеванђеље по Луци, Јеванђеље по Јовану, Дела апостолска, 1, 2. и 3. Јованова посланица и Јеврејима посланица (поновимо да су ово књиге које аутори нису потписали и зато се оне третирају као анонимне).

У погледу писаца, именованих као аутора књига Библије, некима се приписује више од једне једне књиге. Мојсије има 4, Соломон 3, Петар 2, Павле 11. Други писци имају само по једну књигу која им је приписана.

Треба имати на уму да су књиге Библије на хебрејском прихваћеном тексту и грчком тексту сложене другачије него у нашој Библији. Њихов поредак на оригиналним језицима дат је у табели на следећој страни.

Њихов број је 66 или 6x11. Анонимних књига је 22 или 2x11. Неанонимних књига је 44 или 4x11.

ОРИГИНАЛНИ РЕДОСЛЕД КЊИГА У БИБЛИЈИ

1. 1. Књига Мојсијева
2. 2. Књига Мојсијева
3. 3. Књига Мојсијева
4. 4. Књига Мојсијева
5. 5. Књига Мојсијева
6. Књига Исуса Навина
7. Књига о судијама
8. 1. Књига Самуилова
9. 2. Књига Самуилова
10. 1. Књига Царевима
11. 2. Књига Царевима
12. Књига пророка Исаије
13. Књига пророка Јеремије
14. Књига пророка Језекиља
15. Књига пророка Осије
16. Књига пророка Јоила
17. Књига пророка Амоса
18. Књига пророка Авдије
19. Књига пророка Јоне
20. Књига пророка Михеја
21. Књига пророка Наума
22. Књига пророка Авакума
23. Књига пророка Софоније
24. Књига пророка Агеја
25. Књига пророка Захарије
26. Књига пророка Малахије
27. Псалми
28. Приче Соломунове
29. Књига о Јову
30. Песма над песмама
31. Књига о Рути
32. Плач Јеремијин
33. Књига проповедникова
34. Књига о Јестири
35. Књига пророка Данила
36. Књига Јездрина
37. Књига Немијина
38. 1. Књига дневника
39. 2. Књига дневника
40. Јеванђеље по Матеју
41. Јеванђеље по Марку
42. Јеванђеље по Луци
43. Јеванђеље по Јовану
44. Дела апостолска
45. Јаковљева посланица
46. 1. Петрова посланица
47. 2. Петрова посланица
48. 1. Јованова посланица
49. 2. Јованова посланица
50. 3. Јованова посланица
51. Јудина посланица
52. Римљанима посланица
53. 1. Коринћанима посланица
54. 2. Коринћанима посланица
55. Галатима посланица
56. Ефесцима посланица
57. Филибљанима посланица
58. Колошанима посланица
59. 1. Солуњанима посланица
60. 2. Солуњанима посланица
61. Јеврејима посланица
62. 1. Тимотију посланица
63. 2. Тимотију посланица
64. Титу посланица
65. Филимону посланица
66. Откривење

Од тих 44 књига, 22 или 2x11, припадају писцима више од једне књиге, а 22 или 2x11 писцима само једне књиге. Збир ових 66 бројева износи 2211 или 201 једанаестица.

Овај број се дели овако: 22 књиге аутора више од једне књиге имају 946 или 86 једанаестица. Осталих 44 имају 1265 или 115 једанаестица.

Од ових 66 књига, 22 су посланице. Њихови бројеви су (од Јована до Филимона) 45 - 65. Сад се збир 2211, за 66 књига, дели тако између посланица и непосланица: посланице имају 1155 или 105 једанаестица; непосланице имају 1056 или 96 једанаестица.

Следећи аутори: Мојсије, Давид, Исаија, Јеремија, Осија, Јоило и Данило се изричито наводе у Новом Завету. Бројеви њихових књига су 2, 3, 4, 5, 12, 13, 15, 16, 27, 35. Збир је 132 или 12 једанаестица.

Сад узмимо *нумеричке вредности* библијксих аутора (оних којима се приписују књиге), на основу збира нумеричких вредности сваког слова њиховог имена:

Мојсије 345 (משה)
Исаија 401 (ישעיהו)
Јеремија 271 (ירמיהו)
Језекиљ 156 (יחזקאל)
Осија 381 (הושע)
Јоило 47 (יואל)
Амос 176 (עמוס)
Авдија 91 (עבדיה)
Јона 71 (יונה)
Михеј 75 (מיכה)
Наум 104 (נחום) (ם = מ)
Авакум 216 (חבקוק)
Софонија 235 (צפניה)

Агеј 21 (חגי)
Захарија 242 (זכריה)
Малахија 101 (מלאכי)
Давид 14 (דוד)
Соломун 375 (שלמה)
Данило 95 (דניאל)
Јездра 278 (עזרא)
Немија 113 (נחמיה)
Павле 781(Παυλος) (ς = σ)
Петар 755 (Πετρσς)
Јаков 833 (Ιακωβ)
Јуда 685 (Ιουδας)
Јован 1069 (Ιωανης)

Укупно: 7931 или 11x7x103 или 11x721

Збир је 721 једанаестица. Збир бројева чинилаца 7, 11, 103 је 121 или 11 једанаестица.

Присуство ових чинилаца једанаестица у вези са бројем, редом и именима писаца, или је случајно или планирано. То да број књига у Библији треба да је садржалац броја 11 могло би бити сасвим случајно, међутим, само је сваки једанаести број

садржалац од једанаест, и шанса да било који број буде садржалац од 11 је само 1 : 11.

Да овај број буде тако подељен између анонимних и неанонимних књига и да свака група буде такође један садржалац од 11 - то такође може бити случајно, али су шансе за то само 1 : 11x11 или 1 : 121.

Да овај број буде тако подељен између анонимних књига, и једанаестицама међу ауторима само једне књиге и оних више од једне - може бити случајно, али је шанса за то само 1 : 11x11x11 или 1331.

Идући тако кроз осам примећених карактеристика једанаестица, свака од њих би могла бити случајна, али је шанса за то само 1 : 11^8 или 214.358.881.

Сад је збир нумеричких вредности ових 26 аутора (7.931) такође *садржалац броја 7*.

Од овог броја, 21 писац Старог завета или 3 седмице имају 3.808 или 544 седмице, а писци Новог завета имају 4.123 или 589 седмица.

Од броја 3.808, који припада писцима Старог завета, 2.933 или 419 седмица припадају Књигама Закона и Пророчким књигама, од Мојсија до Малахије, а 1.190 или 170 седмица припадају писцима Историјских књига, од Давида до Немије. (Књиге Старог завета су подељене у три целине: 1) Књиге Закона; то су књиге означене бројевима 1-5 у табели на страни 37, 2) Пророчке књиге, од 6-26, и 3) Историјске књиге, од 27-39.)

Седам од 21 старозаветног писца, или 3 седмице, изразито се именују као такви у Новом Завету - Мојсије, Давид, Исаија, Јеремија, Данило, Осија, Јоило. Нумеричка вредност њихових имена је 1.554 или 222 седмице.

Нумеричка вредност Мојсијевог имена, који започиње ту листу, и Јована који је завршава, 345 и 1.069, дају 1.414 или 202 седмице.

Библија почиње хебрејском речју “берешит” - почетак, а завршава грчком речју “хагиос” - свет.

Ова хебрејска реч се јавља у следећим књигама: 1-5. Мојсијева, 1. Самуилова, Исаија, Јеремија, Језекиљ, Осија, Амос, Михеј, Псалми, Приче, Јов, Проповедник, Данило, Немија, 2. Дневникова.

Ова грчка реч се јавља у следећим новозаветним књигама: Матеј, Марко, Лука, Јован, Дела, 1. и 2. Петрова, 1. Јованова,

Јуда, Римљанима, 1. и 2. Коринћанима, Ефесцима, Филибљанима, Колошанима, 1. и 2. Солуњанима, Јеврејима, 1. и 2. Тимотију, Титу, Филимону, Откривењу.

Ових књига има укупно 42 или 6 седмица. Узмимо бројеве ових књига по реду њиховог места - њихов збир је 1575 или 225 седмица.

Ових 8 карактеристика седмица, у вези са редом и писцима књига, могу такође бити случајне, али је шанса да се те карактеристике седмица и једанаестица нађу заједно 1 : неколико милијарди.

Јасно је показано да данашњи број књига Библије није случајан, већ планиран. Види се да је однос између анонимних и неанонимних књига планирана. Види се да је однос између броја књига које припадају једном писцу и броја који припада писцима више од једне књиге планирана. Види се да је однос у Библији између посланица и непосланица планирана. Види се да је број књига писаца цитираних у Новом Завету из Старог Завета планиран. Види се да је редослед библијских књига на хебрејском и грчком језику планиран. Види се да су имена 26 писаца Библије планирана.

Ако претпоставимо људско ауторство, ови нумерички феномени у поретку и анонимности и неанонимности библијских књига сасвим су необјашњиви. Али, претпоставка да је један врхунски математички Дух, математички Аутор природе, планирао ову нумерику (које сами писци нису били свесни), одмах објашњава не само ове феномене, већ хиљаде оних који се могу изнети.

Да ли ово значи да ће научници који су критички оријентисани према религији, и атеисти и неверници сад сви бити доведени до тога да савију колена пред Богом и да прихвате Библију? Не, заиста! Стотине њих који су се већ суочили са овим чињеницама гурају их на страну говорећи или да немају времена да истражују или да нису заинтересовани за математику Библије. “Свет својом мудрошћу није упознао Бога” и “недухован човек не прихвата оно што долази од Духа Божјег” (1. Коринћанима 1,21; 2,14), без обзира колико јаки могу бити докази божанске инспирације који су представљени. Ако сам Христос није могао да убеди научнике свога доба, никакви нумерички феномени, данас представљени, неће убедити оне који не желе да буду убеђени.

“А ово је суд, што видело дође на свет, и људима омиље више тама него видело, јер њихова дела беху зла” (Јован 3,19).

Вредност ових открића лежи углавном у њиховој моћи да потврде веру религиозним људима у овим тешким данима, охрабрујући их да са обновљеном снагом афирмишу библијске вредности, што је, праћено убеђујућом моћи Светог Духа, у стању да сломи неверност оних које је заслепио непријатељ душа.

Закључак

У погледу рада Др. Панина, проф. А. Гордон Мелвин, истакнут на пољу јавног образовања, отпутовао је у Алдершот, Канада, да види Др. Панина, и известио нас је о следећем:

> “После разговора са Др. Панином и темељно прегледавши његов рад, осећам да је време за један усклађени напор оних који познају овај рад, да би га учинили доступним онима који не знају за њега. Налазим да Др. Панин поседује податке у облику нумеричких сагласности који представљају године рада. Алармиран сам тиме што их видим у таквом пропадљивом стању. Ако би се његова кућа запалила, његов животни рад би у великој мери пропао. Неки млади људи би требало да добију ове знање и нека средства подршке за једно време, да би могли да уче код Др. Панина и да би били у стању да спроводе ове студије са чудесним резултатима у годинама које долазе.”

Др. В. Бел Досон (W. Bell Dawson), познати канадски научник, пише:

> “Ја се сасвим слажем са оним што кажете о раду Др. Панина који познајем већ много година. Ја сам нарочито заинтересован за његов утицај на опредељење између разних читања који би био врло вредан. Верујем да би се његов велики рад могао сачувати и следити.”

Др. Артур И. Браун (Arthus I. Brown), канадски медицински научник, такође је посетио Др. Панина и писао нам је да хитно, свим средствима, обзнанимо његов рад.

Др. Д. М. Пантон, издавач часописа *Зора*, каже:

> “Откриће господина Панина, запањујеће колико то једно откриће само може бити, једно је од Божјих начина за решење

проблема током последње кризе. *Оно је смртни ударац за сву рушилачку критику*, не да би ти критичари били убеђени, јер њихови извори сумње леже далеко дубље од интелекта; оно просто љуља њихово тло; ипак, оно остаје за све који се обраћају интелекту, један одговор из интелекта, од стране милостивог Бога који сусреће сваку душу на њеном властитом тлу. Некоректни аналитичар Библије стоји откривен као слаби аналитичар у разумевању сложености о којој никада није ни сањао.

Вербална инспирација је овде математички доказана, ван домашаја сваке критике. Библија се открива као један пергамент, који кад се изнесе на светло открива потпис свог Створитеља; једно писмо које носи тачно онај отисак чудесне аритметике коју носе и снежне пахуљице које падају по једном непогрешивом математичком обрасцу или савршене спирале шкољки. Критичарима господина Панина бих рекао: Доводите ли у питање његове бројке? Ако је тако, где су оне погрешне? Ако нису, његови закључци су необориви. Не можете се препирати са математиком."

Вредности хебрејског и грчког алфабета

Поглавље 1

Библија је писана на два језика: Стари Завет на хебрејском језику (неколико поглавља на халдејском, који је у нумеричке сврхе исти као и хебрејски); Нови Завет на грчком. Оба ова језика имају ову јединствену особеност - немају одвојене симболе за бројеве који би одговарали нашим модерним арапским бројевима: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. Уместо њих, они користе слова свог алфабета, тако да свако хебрејско и грчко слово представља такође и извесни број, што се назива нумеричком вредношћу слова. Тако грчко слово "алфа" (α) представља 1, па је нумеричка вредност слова "алфа" - 1. Слово "капа" (κ) представља 20, и његова нумеричка вредност је 20 (видети табелу на следећој страни).

Пошто се свака реч састоји од слова, нумеричка вредност једне речи је збир нумеричких вредности њених слова. Нумеричка вредност једне реченице, пасуса, поглавља, књиге, тома или скупа књига, је збир нумеричких вредности речи од којих се они састоје.

Поглавље 2

У табели на следећој страни дате су нумеричке вредности ова два алфабета. Помоћу ових нумеричких вредности Грци и Јевреји су вршили своје нумеричке операције, али у Библији се користи и један додатни систем у сврху нумеричке конструкције текста, онај месних вредности.

Поглавље 3

Месна вредност једног слова у Библији, било хебрејског или грчког, јесте број места које то слово заизима у алфабету. У складу са тим, у хебрејском језику су месне вредности и

НУМЕРИЧКЕ ВРЕДНОСТИ ХЕБРЕЈСКОГ И ГРЧКОГ АЛФАБЕТА

МЕСНА ВРЕДНОСТ	НУМЕРИЧКА ВРЕДНОСТ	ВРЕДНОСТ	
1.	1	2	א
2.	2	4	ב
3.	3	6	ג
4.	4	8	ד
5.	5	10	ה
6.	6	12	ו
7.	7	14	ז
8.	8	16	ח
9.	9	18	ט
10.	10	20	י
11.	20	31	כ
12.	30	42	ל
13.	40	53	מ
14.	50	64	נ
15.	60	75	ס
16.	70	86	ע
17.	80	97	פ
18.	90	108	צ
19.	100	119	ק
20.	200	220	ר
21.	300	321	ש
22.	400	422	ת
253	1495	1748	

МЕСНА ВРЕДНОСТ	НУМЕРИЧКА ВРЕДНОСТ	ВРЕДНОСТ	
1.	1	2	α
2.	2	4	β
3.	3	6	γ
4.	4	8	δ
5.	5	10	ε
6.	7	13	ζ
7.	8	15	η
8.	9	17	θ
9.	10	19	ι
10.	20	30	κ
11.	30	41	λ
12.	40	52	μ
13.	50	63	ν
14.	60	74	ξ
15.	70	85	ο
16.	80	96	π
17.	100	117	ρ
18.	200	218	σ
19.	300	319	τ
20.	400	420	υ
21.	500	521	φ
22.	600	622	χ
23.	700	723	ψ
24.	800	824	ω
300	3999	4299	

нумеричке вредности првих десет слова исте. Исти је случај и са првих 5 слова у грчком језику. Али, 11. хебрејско слово не представља 11, већ 20. Према томе, његова нумеричка вредност је 20, али је његова месна вредност 11. Последње слово хебрејског алфабета, 22, представља број 400. Према томе, његова нумеричка вредност је 400, али му је месна вредност 22. Исто се односи и на грчки алфабет. Његово 6. слово представља број 7. Ово је његова нумеричка вредност, али је његова месна вредност 6.

Вредност једног хебрејског или грчког слова, или речи, је збир његове нумеричке и месне вредности. Тако је вредност речи “Исус” (Ιησους), на грчком језику 975, од чега је нумеричка вредност 888, а месна вредност 87.

Хебрејских бројева 6 и 90 нема у грчком, а грчких бројева 500, 600, 700 и 800 нема у хебрејском језику. Сви други бројеви су заједнички за оба алфабета. Изостављајући, дакле, дупликате, постоји 26 нумеричких вредности коришћених у алфабетима библијских језика:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800 и њихов укупни збир је 4.095 или 7x3x3x5x13.

Поглавље 4

Овај број 4.095 је по себи 5x7x9x13. Сврха овог текста је да покаже да се један разрађени план седмица, деветки и тринаестица, комбинованих са петицама, или једних са другима, протеже кроз ових 26 нумеричких вредности, са њиховим збиром од 4.095.

Поглавље 5

Број 4.095 је збир 585 седмица (особина 1).

Бројеви до сто имају збир 595 или 7x5x17.

Они преко 100 имају збир 3.500 или 7x500 (особина 2).

Од ових последњих, они преко 500 имају збир 2.100 или 7x300.

Они од 200 до 500 имају збир 1.400, или 7x200 (особина 3).

Ови последњи су по свом реду подељени овако: 2 средња имају збир 700 или 7x100, а 2 крајња имају збир такође 700 (особина 4).

Пошто су чиниоци броја 700: 7, 2, 2, 5, 5, са својим збиром од 21, или три седмице, они дају особине 5 и 6.

Сваки седми број у овом случају је 7, 50, 300, и они имају као збир 357 или 7x51, остављајући за друге 3.738.

Збир цифара броја 3.738 је 21 или 3 седмице (особина 8).

И пошто су 26 нумеричких вредности (поглавље 3) 2 тринаестице, сваки тринаести број, 40 и 800, дају збир 840 или 7x3x5x2x2x2, што је 120 седмица (особина 9), са збиром тих чинилаца од 21 или три седмице (особина 10), остављајући за остале 3.255 или 7x3x5x31. Ово дељење је помоћу 7x3x5 или 105.

Коначно, збир цифара 26 бројева који дају збир 4.095 је 126, или 7x9x2, комбинација 9 са 7 (особина 11).

Ово набрајање особина седмица, као што ће се видети, није исцрпљено. Али, пошто је шанса да су оне непланиране, да су проста случајност, само $1:7^{11}$ или 1.977.326.743, односно, скоро 1: неких 2 милијарде, види се један разрађени план седмица како се протеже кроз ових 26 нумеричких вредности.

Поглавље 6

26 нумеричких вредности спадају у следеће узастопне групе седмица:

1 - 6	јесу 21	или 7x3
7	је 7	
8 - 30	јесу 77	или 7x11
40 - 100	јесу 490	или 7x7x2x5
200 - 500	јесу 1.400	или 7x2x2x2x5x5
600 - 800	јесу 2.100	или 7x2x2x3x5x5
856 - 2.292	4.095	или 7x3x3x5x13

Чиниоци коришћени у овим групама су 2, 3, 5, 7, 11, са 28 као њиховим збиром или 4 седмице (особина 12). Највећа и најмања група имају за свој збир 2.107 или 7x7x43, што је садржалац седам седмица (особина 13), са 21 као збиром својих чинилаца или 3 седмице (особина 14).

Следећа највећа и најмања група, 1.400 и 21, је 7x7x29, што је опет садржалац 7x7 (особина 15), док је 490 или 7x7x2x5, не само по трећи пут садржалац 7x7 (особина 16), већ је збир његових чинилаца 21 или 3 седмице (особина 17).

77 има за збир својих цифара 14 или 2 седмице, док збир група до прве и последње (друга и пета група), 7 и 1.400, имају за збир 1.407 или 7x3x67, опет са 77 као збиром својих чинилаца, или 7x11 (особина 18), а збир његових властитих цифара је 14 или 2 седмице (особина 19).

Најзад, два броја која се састоје потпуно од седмица: 7 и 77, имају за свој збир 84 или 7x2x2x3, са збиром својих чинилаца 14 или 2 седмице (особина 20).

Једна врло разрађена шема седмица се тако провлачи не само кроз збир од 4.095, већ и кроз његове разне поделе и групе.

Поглавље 7

(1) 4.095 је 9x7x5x13, што је садржалац броја 9, као и броја 7 (особина 1).

Од тога, збир једноцифрених бројева (од 1-9) ових 26 бројева (поглавље 1) износи 45, или 5 деветки, а десетица и стотица износи 4.050 или 50 деветки (особина 2) пута девет (особина 3), подељене овако: десетице имају збир 450 или 50 деветки; стотице имају збир 3.600 или 400 деветки (особина 4). Први, средњи и последњи од 26 бројева: 1, 40, 50, 800, имају збир 891 или 11 деветки пута девет (особина 5), од којих средњи имају збир 90 или 9x10, а први и последњи имају збир 801 или 89 деветки (особина 6).

(2) Следе само узастопне групе деветки произведене од стране ових 26 бројева, са њиховим збиром од 4.095:

1 - 8	имају збир 36	или 9x2x2
9	има 9	
10 - 80	имају збир 360	или 9x2x2x2x5
90	има збир 90	или 9x2x5
100 - 800	имају збир 3600	или 9x2x2x2x2x5x5
210 888		

Чиниоци које производе ове групе представљени су бројем 18, или 2 деветке (особина 7). Бројеви којима ове групе почињу и завршавају имају за збир 1.098 или 9x2x61, што представља 122 деветке (особина 8), са збиром својих чиниоца од 72 (9+2+61) или

8 деветки (особина 9), остављајући за остатак од 26 бројева 2.997 или 9x9x3x37 или 111 деветки пута девет (особина 10).

(3) Ако се сад окренемо групи седмица (од 1-7 је прва група, а од 200-800 је друга група од седам бројева - видети поглавље 3) налазимо да средња група (од 8-100) има за збир 567, остављајући осталима 3.528. Сада имамо:

567	је 9x9x7
3.528	је 9x7x7x8
4.095	је 9x7x65

Једна изузетно разрађена шема *деветки* као и седмица протеже се кроз број 4.095 и његових неколико подела.

Поглавље 8

(1) Опет: 4.095 је 13x5x7x9, садржалац броја 13 (особина 1), као и броја 7.

Од овога, хебрејски језик даје 1.495 или 13x5x23, а грчки даје осталих 2.600 или 13x5x5x8. Ова подела је са 13x5 (особина 2). Бројева који сачињавају збир 4.095 има 26 или 13x2 (особина 3).

Од њихове 51 цифре, само 26 или 13x2 су цели бројеви (особина 4), а осталих 25 су нуле. Тих 26 бројева формирају следеће узастопне групе тринаестица:

1-14	имају збир 195	или 13x5x3
15-16	имају збир 130	или 13x5x2
17-22	имају збир 1.170	или 13x5x5x2x3
23-26	имају збир 2.600	или 13x5x5x2x2x2
56 78	4.095	или 13x5x7x3x3

(2) Бројеви којима ове 4 групе почињу имају за свој збир 56 или 8 седмица. Бројеви којима оне завршавају имају збир 78 или 6 тринаестица (особина 5).

Групе:

1, 3	имају збир 1.365	или 13x7x3x5
2, 4	имају збир 2.730	или 13x7x3x5x2
	4.095 је 13x7x3x3x5	

(3) Ова подела производи комбинацију 7 и 13 узету 3x5 или 15 пута. Чиниоци броја 1.365 имају за свој збир 28 или 4 седмице.

Група 3 или 17-22 има за збир та два броја 39 или 3 тринаестице (особина 6).

Поглавље 9

Ако сад бројеве групе 4, у поглављу 8.1, помножимо сваки са њиховим редним бројевима: 1, 2, 3, 4, имамо:

195x1	је 195
130x2	је 260
1.170x3	је 3.510
2.600x4	је 10.400
	14.365 или 13x13x17x5

Резултат је 13 *тринаестица* (особине 7-8).

Пошто је, дакле, 1.495=7x9x13x5, три одвојене нумеричке шеме бројева 7, 9 и 13 провлаче се кроз ових 26 алфабетских нумеричких вредности.

Поглавље 10

Подела између хебрејског и грчког алфабета (поглавље 1) је следећа:

Хебрејски:	1.495	или 23x13x5.
Грчки:	2.600	или 8x325 или 13x5x5x8
	4.095	или 9x455 или 13x9x35

Ово распоређивање производи деветке и тринаестице који су директни чиниоци броја 4.095.

Шанса да ово распоређивање, наведено у ових 10 поглавља, буде непланирано јесте 1 : неколико хиљада милијарди. *Ово распоређивање демонстрира* присуство једног нумеричког плана бројева 7, 9 и 13, свих произведених помоћу броја 4.095.

Поглавље 11

У поглављу 6 дат је збир 4.095 са својих 6 група седмица, а тамо се расправљало о наредним поделама међу другим групама:

1 - 100	имају збир	595
200 - 500	имају збир	1.400
600 - 800	имају збир	2.100
801 1.400		4.095

Ово распоређивање има неколико уочљивих особина:

Први и последњи број од ових 26, 1 и 800, имају за свој збир 801 или 9x89. Остали имају 3.294 или 9x3x2x61. Збир три броја којима ове групе почињу такође је 801, производећи исту поделу помоћу 9x89.

4.095 је садржалац 7, 9 и 13. Збир цифара ова три броја (595, 1.400 и 2.100) је такође садржалац *деветки*.

Збир *средње* групе је 1.400 или 7x200.

Збир бројева *којим завршавају* групе је 1.400 или 7x200.

Збир бројева којима завршава последња група је 1.400 или 7x200.

И тако даље у недоглед.

Поглавље 12

Хебрејски језик је један од семитских језика; грчки је један од индо-европских, али на овај разрађени план не утиче ова разлика припадности. Два елемента њиховог облика су чисто нумеричка:

(1) Чињеница да један има 22 слова, а други 24. Али, било која друга два језика са овим бројевима слова не би неминовно показивала план изван природне везе два низа секвенци: 1, 2, 3,... 22 и 1, 2, 3,... 24.

(2) Чињеница да свако слово има нумеричку вредност са секвенцама различитим у сваком случају, и тако прекинутим, шта више, да искључују оно што би иначе могло суштински припремити план.

Број нумеричких вредности, 46, довољно је близак броју 52, који је број шпила карата, тако да је нумеричка шема као она кад

би 8 особа играло неку карташку игру, а једна особа прима 4 аса, друга 4 даме, трећа 4 краља, итд. Губитници у једној таквој игри би са правом тврдили да су карте биле врло прецизно означене против њих. Тако је на интелигентним људима остало да објасне ко је поставио овај план у два једина језика која су прикладна за њега, и она на којима је Библија писана - *једина књига тако конструисана да свака реченица у њој представља тачно исту нумерику.*

Више од пола века није се нашао спомена вредан дух да објасни ову нумерику, нити безбројне друге о којима се говори у материјалима који прате овај, осим на један начин: Немогуће је за човека да произведе ову нумерику; она је рад великог Мајстора Математичара који пребројава “сваку длаку на нашој глави” (Матеј 10,30).

Писци прве, средњих и последње књиге Библије

1) Пошто се Библија састоји од 66 књига, њена прва, средње и последња књига су књиге 1, 33, 34 и 66. То су 1. Књига Мојсијева, Књига проповедникова, Књига о Јестири и Откривење. (Видети табелу на страни 37.) Њихови писци су: Мојсије, Соломун, Јестира и Јован.

2) Мојсије је писац 5 књига: 1 - 5. Књига Мојсијева. Соломун је писац три књиге: Приче Соломунове, Песма над песмама и Књига проповедникова. Јестира је писац једне књиге - О Јестири. Јован је писац 5 књига: Јеванђеље по Јовану, 1, 2. и 3. Посланица Јованова, и Откривење, што је укупно 14 књига.

3) Нумеричке вредности имена Мојсија, Соломуна, Јестире и Јована су редом 345, 375, 661, 1.069, са збиром од укупно 2.450.

4) Мојсије се појављује у Библији 847 пута, Соломун 305, Јестира 55, Јован 158, укупно 1.365 (видети табелу на страни 38; овде додајемо Јестирино име: אסתר).

Ово је, дакле, једина ствар која је заједничка за ова 4 имена: Мојсија, Соломуна, Јестире и Јована - то су имена писаца прве, средњих и последње књиге Библије.

5) Збир њихових нумеричких вредности: 345, 375, 661 и 1.069 је 2.450 или 7x7x2x5x5 или 50 седмица (особина 1) пута седам (особина 2), подељених овако:

Писци прве и последње књиге Библије, Мојсије и Јован, имају збир 1.414 или 7x2x101 или 202 седмице.

А писци средњих књига, Соломун и Јестира, имају збир 1.036, или 7x2x2x37 или 148 седмица (особина 3), са збиром цифара ових фактора 21 или 3 седмице (особина 4).

Збир цифара у ова 4 броја: 345, 375, 661 и 1.069 је 56 или 7x2x2x2 или 8 седмица (особина 5).

Цифре које се користе у ова 4 броја су: 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9. Њихов број је 7 (особина 6); а њихов збир је 35 или 5 седмица (особина 7).

Број књига које су писали ова 4 аутора је 14 или 2 седмице (особина 8).

Њихова имена се јављају у Библији 1.365 пута или 7x13x3x5, односно 195 седмица (особина 9), са збиром њихових чиниоца 28 или 7x2x2 или 4 седмице (особина 10).

А овај број 1.365 се дели на следећи начин: Мојсије има 847 или 7x11x11 или 121 седмицу; други имају 518 или 74 седмице (особина 11).

6) Ако се сад ова 4 имена поставе у алфабетски ред, њихове нумеричке вредности су 661, 1.069, 345, 375. Множењем сваког од њих његовим редним бројем имамо:

661x1	је 661
1.069x2	је 2.138
345x3	је 1.035
375x4	је 1.500
	5.334

Збир тако добијен, 5.334, је 7x2x3x127 или 762 седмице (особина 12).

А ако се бавимо на исти начин бројевима појављивања ова 4 имена у Библији, имамо

847x1	је 847
305x2	је 610
55x3	је 165
158x4	је 632
	2.254

Збир тако добијен, 2.254, је 7x7x2x23, што је садржалац не само броја 7 (особина 13) већ и седам пута седам (особина 14), са збиром цифара ових фактора од 21 или 3 седмице (особина 15).

Ових 15 особина седмица тако доказују:

- да 1. Књига Мојсијева, Књига проповедникова, Књига о Јестири и Откривење *јесу* прва, средње и последња књига Библије,
- да оне стога *јесу* књига 1, 33, 34 и 66,
- да се Библија стога састоји тачно од 66 књига, и
- да су писци ове 4 књиге редом: Мојсије, Соломун, Јестира и Јован.

1. Књига Мојсијева 1,1 прве три речи

בראשית ברא אלהים

У почетку створи Бог

Прве три речи Библије имају на хебрејском језику 14 слова или 2 седмице (особина 1), са 140 као њиховом месном вредношћу или 7x2x2x5.

Тај број, који по себи има 20 седмица (особина 2), има са својим чиниоцима 7 цифара (особина 3), са 21 као њиховим збиром (1+4+0+7+2+2+5), или 3 седмице (особина 4).

Месне вредности, ове три речи одвојено, јесу:

(а)		(б)
76x1 је 76		41x1 је 41
23x2 је 46		23x2 је 46
41x3 је 123		76x3 је 228
140	245	315

Збир цифара броја 140 и његових чинилаца 76, 23, 41, је 28 или 4 седмице (особина 5); од чега је збир *наизменичних* цифара у сваком случају 14 или 2 седмице (особина 6).

А ако ове чиниоце помножимо њиховим редним бројевима 1, 2, 3, као у (а) горе, резултат је 245 или 7x7x5 или 5 седмица (особина 7) пута седам (особина 8).

Исто множење обрнутим редом са дна уместо са врха, производи 315 или 45 седмица (особина 9).

Збир 140 је 5x7x2x2
Збир 245 је 5x7x7
Збир 315 је 5x7x3x3

700 5x5x7x2x2

Сваки од ових збирова је садржалац не само броја 7, већ и 5 седмица; сваки, штавише, је комбинован са једним квадратом бројева (2x2, 7x7, 3x3).

Шанса да овај систем седмица буде случајан, непланиран, мања је од 1 : 40 милиона.

Тако видимо да се један разрађени план *седмица* протеже кроз прве три речи Библије у оригиналном хебрејском тексту (1. Књига Мојсијева 1,1).

У следећим деловима овог текста показује се да ниједна једина реченица или поглавље у целом хебрејском тексту Старог завета, и грчком тексту Новог завета, није ништа друго него конструисана по истом нумеричком плану - немогућим за човека, али нормалним за Великог Математичара, Бога Библије, Створитеља природе.

1. Књига Мојсијева 1,3

ויאמר אלהים יהי אור

И рече Бог: Нека буде светлост!

1. - 50 - ויאמר - "И рече"
2. - 41 - אלהים - "Бог"
3. - 25 - יהי - "Нека буде"
4. - 27 - אור - "светлост"

143

Месна вредност ове четири речи у хебрејском језику је 143 или 11 тринаестица (особина 1).

Збир цифара ова четири броја је 26 или 2 тринаестице (особина 2).

Од ових бројева, збир цифара јединица је тринаест, и десетица је тринаест (особина 3).

Прве две речи имају збир 91 или 7x13, а последње две 52 или 4x13 (особина 4).

Ове четири речи имају 16 слова са следећим месним вредностима: 6, 10, 1, 13, 20, 1, 12, 5, 10, 13, 10, 5, 10, 1, 6, 20.

Слова 1-9 имају збир 78 или 13x6.

Слова 10-16 имају збир 65 или 13x5 (особина 5).

Тако видимо да се један разрађени план броја 13 провлачи кроз ове четири речи 1. Књиге Мојсијеве 1,3.

Сваки стих и реченица у Библији, било на хебрејском или или грчком језику, показује исте нумеричке планове које човек није у стању да направи, доказујући тако дело Великог Математичара, Бога и Створитеља универзума.

Правилно превођење
1. Књиге Мојсијеве 9,24 и 10,21

1) У 1. Књизи Мојсијевој 9,24 се каже: "А кад се Ноје пробуди од вина, дозна шта му је учинио млађи син." У неким верзијама превода Библије се каже "његов најмлађи син".

Ноје је имао три сина, који су у 6 пута, колико се они заједно спомињу у Библији, дати по овом реду: Сим, Хам и Јафет. Према нашем преводу, Хам сигурно није био најстарији син Нојев, али да ли је био други или трећи, то остаје неодређено. Али, према другим преводима, Хам не само да није био најстарији син Нојев, већ такође сигурно није био ни други, већ је био његов најмлађи, трећи син.

2) У 1. Књизи Мојсијевој 10,21 се каже: "И Симу родише се синови, најстаријему брату Јафетову, оцу свих синова Еверових" (превод Ђуре Даничића), или: "И Сему, оцу свих синова Хеберових и старијему брату Јафетову, родише се синови" (превод Лује Бакотића).

У енглеском стандардном Кинг Џејмс преводу каже се: "И Симу такође, оцу све деце Еверове, брату Јафета старијег, чак и њему се деца родише."

Наш превод, међутим, каже: "Симу... најстаријему брату Јафетову." Дакле, према Кинг Џејмс преводу Јафет је старији Симов брат, а пошто је Хам већ млађи брат, Јафет је први од три Нојева сина. Међутим, према другим преводима, пошто је Сим старији Јафетов брат, а Хам је већ најмлађи, редослед рођења Нојева три сина је: Сим, Јафет, Хам.

3) Тако постоји 6 могућих редоследа по којима су Нојеви синови могли бити рођени:
(1) Сим, Хам, Јафет,
(2) Сим, Јафет, Хам,
(3) Хам, Сим, Јафет,
(4) Хам, Јафет, Сим,
(5) Јафет, Сим, Хам,
(6) Јафет, Хам, Сим.

Према Кинг Џејмс преводу 1. Књиге Мојсијеве 9,24 и 10,21 случајеви 1, 2, 3 и 4 су искључени, што оставља могућим само опције 5 и 6.

Према другим преводима, само су 2 и 5 могући на основу текста из 1. Књиге Мојсијеве 9,24. Али, пошто је 5 искључено на основу текста из 1. Књиге Мојсијеве 10,21, само је поредак Сим, Јафет, Хам могућ у складу са њеним текстом. (У неким новијим преводима постоје белешке на маргини у којима се преводиоци ограђују од овог тумачења и упућују на преводе сличне Кинг Џејмсу.)

Према нашем преводу, ништа није сигурно у погледу тога који је од горњих 6 редоследа онај прави, мада неки преводи за свој текст фаворизују само један од њих 6, док нам Кинг Џејмс превод даје избор од два редоследа, од којих, међутим, ниједан није редослед као у нашем преводу.

4) Питање разлике између Кинг Џејмс превода и нашег превода, у случају Хама у 1. Књизи Мојсијевој 9,24, не може се решити помоћу хебрејског језика, који овде не користи ни компаратив "млађи", нити суперлатив "најмлађи". Пошто је хебрејски придев за "млађи" из 1. Књиге Мојсијеве 9,24 - "мали", а за "старији" у 1. Књизи Мојсијевој 10,21 - "велики", оба у позитиву (основни облик придева), ови изрази се користе релативно и за "млађи" и "старији".

Кинг Џејмс превод тако има овде предност да просто преводи хебрејски текст, док други преводи, бар у стиху 9,24, иду даље од хебрејског текста и уз просто његово превођење такође га и тумаче: додају своје мишљење да Хам није био само млађи брат неког неодређеног, старијег, већ да је био најмлађи од њих троје.

5) Редослед којим се ова три имена јављају у Библији оставља ову ствар неодређеном, јер (а) мада је у свих 6 јављања ова три имена заједно редослед увек Сим, Хам и Јафет, претпоставка

да овај редослед преставља редослед њиховог рођења поништава се (б) могућношћу, ако не и великом вероватноћом, да редослед речи у хебрејском тексту из 1. Књиге Мојсијеве 10,21 готово у целости фаворизује Јафета као старијег Симовог брата, али (ц) нарочито чињеницом да је на једина два места на којима су родослови Нојева три сина дати *заједно*, у 1. Мојсијевој 10,1-32 и у 1. Дневника 1,5-23, редослед: Јафет, Хам, Сим.

Сврха овог текста је да покаже, најпре, да Библија јасно даје средства за добијање тачног редоследа којим су три Нојева сина рођена, и друго, да нас, штавише, оспособљава да добијемо тачну годину у којој је сваки син рођен.

6) Какав год да је прави превод 1. Мојсијеве 9,24, Хам јасно није најстарији од њих тројице, и редоследи (3) и (4) Хам, Сим, Јафет и Хам, Јафет, Сим су тиме искључени. Остају, дакле, остала 4 редоследа.

(1) Сим, Хам, Јафет,
(2) Сим, Јафет, Хам,
(3) Јафет, Сим, Хам,
(4) Јафет, Хам, Сим.

7) У 1. Књизи Мојсијевој 5,32 је речено: "А Ноју кад би пет стотина година, роди Ноје Сима, Хама и Јафета." Без других стихова, који би бацили светло на ову тврдњу, њено једино рационално значење би могло бити: "Кад је Ноје имао 500 година, родиле су му се тројке, од којих је Сим био први, Хам други, а Јафет последњи."

Међутим, други стихови из Библије чине ово разумевање те тврдње немогућим. Сим, Хам и Јафет нису били тројке, бар према 1. Мојсијевој 11,10 и 7,6.

8) Јер, у 1. Мојсијевој 11,10 се тврди да је Сим имао 100 година кад је рођен Арфаксад и додаје се да је то *било две године после Потопа*. Али, према стиху 7,6 Ноје је имао 600 година за време Потопа. Стога је у време Арфаксада Ноје имао 602 године. А пошто је Сим тада имао 100 година, он није био рођен кад је Ноје имао 500 година, већ две године касније, када му је отац имао 502 године. Ко год да је стога био рођен, када је Ноје имао 500 година, ова тројица тад нису била рођена одједном, пошто је Сим био рођен две године касније.

Стога је у доби од 500 година Ноје добио или само једног сина, или Јафета и Хама као близанце. Али, било да је добио једног

или обојицу, старији од њих двојице није био Хам, пошто је он изричито означен у 9,24 као "млађи".

9) 1. Мојсијева 9,24 чини јасним да Хам није био први Нојев син. 1. Мојсијева 7,6 и 11,10 чине јасним да Сим није био први Нојев син. Али, 1. Мојсијева 5,32 чини јасним да је Ноје постао отац три сина први пут у својој 500. години. Било да су, дакле, Јафет и Хам, оба тад рођени, или је то био само сам Јафет, Јафет је сам према подацима из Библије, најстарији од ове тројице. Зато, не треба допустити да у 1. Мојсијевој 10,21 стоји "Сим... најстарији брат Јафетов." Дакле, превод на који упућује маргина коју смо споменули треба ставити у текст без алтернативе.

10) Јафет је дакле био рођен кад је Ноју било 500, а Сим кад је Ноју било 502 године. Али кад је Хам рођен? Наш превод (и неки други) га чини млађим од Сима. Али, према хебрејском тексту, без икакве додате *интерпретације*, Хам је био рођен на један од следећих начина:

1) могао је бити брат близанац Јафета, али млађи од њих двојице,
2) могао је бити рођен између Јафета и Сима, кад је његовом оцу била 501 година,
3) могао је бити близанац Сима, али старији од њих двојице,
4) могао је бити близанац Сима, али млађи од њих двојице,
5) могао је бити рођен неко време после Сима.

Од ових 5 могућности, према хебрејском тексту, неки преводи, из разлога непознатог овом писцу, узимају да су прва три неприхватљива, мада признају њихову могућност на маргини (код неких превода); док би стављајући примедбу са маргине у текст, и не дајући уопште алтернативу, они оставили случај Хама тачно тамо где га је Библија до сада и остављала - на површини.

У ономе што следи, показаће се да је Хам био рођен у години 1551. од стварања света, која је Нојева 501.

11) У ову сврху је неопходно пажљиво испитивање нумеричких вредности 5. поглавља 1. Књиге Мојсијеве. Ово поглавље даје родослов 10 препотопних патријарха. У овом поглављу би природно било да буде 30 бројева, пошто су сваком човеку дата три броја: број година које је имао кад му се родио син, број година које је живео после рођења свог сина и број година колико је укупно живео. Али, у случају последњег од десет патријарха, Ноја, дата је само његова старост у време рођења његовог сина.

Тако је у овом родослову дато само 28 бројева. 28 је 4 *седмице* (особина 1).

Збир ових 28 бројева је 15.750 или 7x2x3x3x5x5x5, што је не само садржилац седмице (особина 2), већ је и број његових фактора 7 (особина 3).

У ових 28 бројева, само би 4 требало, случајношћу, да буду садржаоци седмице, пошто се од било којих 7 бројева, за један може очекивати да буде садржалац седмице. А пошто 28 представља 4 седмице, четири таква броја могу се очекивати у 4x7 бројева.

Ова листа, међутим, не само да садржи приближно *два пута четири* таква броја, који су садржаоци седмице, већ управо - *седам* (особине 4-6). Наиме: 105, 70, 840, 910, 595, 777, и збир тих бројева 3.479 је садржилац *седам седмица*, наиме 7x7x71 (особина 7).

Први број на листи је 130. Последњи је 500. Њихов збир је 630 или 90 *седмица* (особина 8).

Највећи број на листи је 969, најмањи је 65, који се јавља два пута. Збир највећих и најмањих бројева, 969, 65, 65, са њихових 7 цифара (особина 9) је 1.099 или 157 *седмица* (особина 10).

У 1. Мојсијевој 9,29 нам је речено да је Ноје живео 950 година, тако да је 10 патријарха живело укупно 8.575 година, 7x7x7x5x5 што је садржилац не само седмице, већ и куб седмице (особине 11-13).

Ако додамо два податка изостављена у Нојевом случају, а који су дати у осталих 9 случајева, наиме, године које је живео после рођења сина, и година које је живео укупно, то јест, 450 и 950, имамо 1.400 година, што додано на збир 28 бројева у овом поглављу, 15.750, даје 17.150 или 7x7x7x5x5x2, што је двоструко више од броја добијеног у претходном параграфу, и наравно два пута куб седмице и квадрат петице (особина 14-16).

Треба запазити, такође, да два од десет патријарха имају своје године старости, при рођењу њихових синова, подељене седмицама. Тако је Кајинан живео укупно 910 година или 130 седмица, а Ламех је живео 777 година или 111 седмица. Али, обојица су постали очеви, редом, у старости од 70 или 10 седмица, и 182 или 26 седмица, тако да су године које су живели после рођења својих синова, 840 и 595, редом, такође, садржаоци броја седам (особина 17-18).

Није дат извештај колико је Адамов отац био стар при Адамовом рођењу, као што је то случај са другим патријарсима, пошто је он био први из тог низа и није имао људског оца. О Еноху, с друге стране, није дат извештај о његовој смрти, као у случају других патријарха, већ је био вазнесен на небо. (Подаци за Ноја колико је живео после рођења свог сина и колико је живео укупно, дају се на другом месту, у 1. Мојсијевој 7,6 и 9,29.) Адам је живео 930 година, а Енох 365, и њих двојица су живели 1.295 година или 7x5x37; збир чиниоца овог броја је 49 или 7 седмица (особине 19-20).

За период од Стварања до Потопа, рана поглавља 1. Књиге Мојсијеве дају само 21 датум, и то:

Година		
130.	рођен Сит	(1. Мојсијева 5,3)
235.	рођен Енос	(6. стих)
325.	рођен Кајинан	(9. стих)
395.	рођен Малелеило	(12. стих)
460.	рођен Јаред	(15. стих)
622.	рођен Енох	(18. стих)
687.	рођен Матусал	(21. стих)
874.	рођен Ламех	(25. стих)
930.	умро Адам	(25. стих)
987.	вазнесен Енох	(23. стих)
1.042.	умро Сит	(8. стих)
1.056.	рођен Ноје	(28. стих)
1.140.	умро Енос	(11. стих)
1.235.	умро Кајинан	(14. стих)
1.290.	умро Малалеило	(17. стих)
1.422.	умро Јаред	(20. стих)
1.536.	одлука о Потопу	(1. Мојсијева 6,3)
1.556.	рођен Јафет	(5,32.10.21)
(1.557.)	рођен Хам	
1.558.	рођен Сим	(11,10)
1.651.	умро Ламех	(31. стих)
1.656.	умро Матусал	(27. стих)
1.656.	Потоп	(6,6)

20.787 као збир је 13x13x3x41. Збир ових чиниоца је 70.

Број датума, тако добијен из библијских података за први хронолошки период од Стварања до Потопа, је 21 или 3 седмице (особина 21). Период од првог рођења, 130, до последње смрти, 1.656, је 1.526 година или 218 седмица (особина 22). Година Еноховог вазнесења, 987. је 141 седмица (особина 23).

Ако се сад 1.557, година Хамовог рођења која није добијена директно већ само закључивањем из библијских података, дода на 20.787, што је збир 21 библијског датума, имамо 22.344 или 7x7x2x2x2x3x19 што је садржилац не само броја 7, већ и квадрата броја 7. Тај број се састоји од 7 чинилаца, а њихов збир је 42, или 6 седмица (особина 24-27).

Пошто је шанса да ових 27 особина седмица настане случајно 1 : неколико хиљада милијарди, њихово присуство је планирано. Али, ако је планирано, година 1.557. за рођење Хама је део тог плана. Савремени преводиоци стога нису у праву мењајући превод Кинг Џејмс верзије у 1. Књизи Мојсијевој 9,24 и 10,21. А нумерика нам каже оно што нам ниједна од тих верзија није могла рећи, да је Хам рођен 1.557. године од Стварања света, годину дана после Јафета, а једну годину пре Сима.

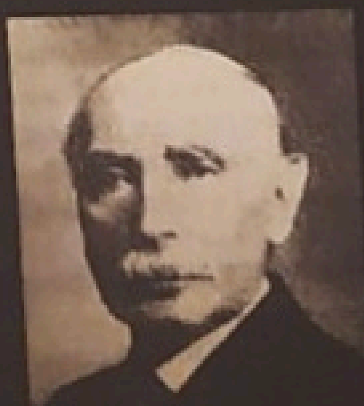
САДРЖАЈ

Једна од најзначајнијих појава у нашој генерацији је Божја припрема једне индивидуе да произведе позитивне доказе који ће сасвим подрити сву критику Библије и поразити рушилачки атеизам где год се човек који искрено мисли суочи са чињеницама.

Још је занимљивија чињеница да је та индивидуа један преобраћени руски нихилист - научник и математичар. Управо у време кад је организовани атеизам спроводио своје планове да преузме контролу над Русијом и искористи њене огромне ресурсе да посеје семе атеизма у сваком народу на Земљи, Бог је припремао Свог Руса - Ивана Панина - да изнесе научне доказе вербалне и пленарне надахнутости Библије на оригиналним језицима.

Господин Панин није био први који је открио да постоји чудна математичка структура која се провлачи кроз Библију. И други су писали о тој теми. Били су то Браун у свом *Ordo Saeculoreum*, Грант у својој *Нумеричкој Библији* и Булингер у својим *Бројевима у Писму*. Сви су они изнели запањујуће доказе нумеричких карактеристика у Библији.

Остало је, међутим, на господину Панину да посвети цео свој живот том задатку, да нађе да је свако слово јеврејских и грчких рукописа нумерисано и заузима своје сопствено посебно место у поретку укупног броја слова у Библији, где су и најмање варијације ортографије све одређене од стране Бога. Пошто свако грчко и јеврејско слово носи и нумеричку вредност (у тим језицима се слова користе за бројеве), свака реч, реченица и параграф имају један одређени математички збир.

Иван Панин је рођен 12. децембра 1855. године у Русији. Пошто је био противник руског цара, морао је да напусти Русију, и након одређеног времена које је провео студирајући у Немачкој, дошао је у Америку на Харвард Универзитет. Након завршетка студија одбацио је агностицизам и постао религиозан.